

ONRUST IN “HOME UITGEBLUST”

© *ed bruyninckx*

KORTE INHOUD

‘Home Uitgeblust’ is een privé home waar uitsluitend mannen verblijven. De laatste vijf bewoners moeten met lede ogen toezien hoe hun home er op alle vlakken op achteruitgaat.

De directrice, madame Spiers, weet niet goed meer van welk hout pijlen maken en ze denkt eraan om de home te sluiten en het gebouw te verkopen.

De bewoners willen dat ten allen prijze voorkomen en ze bedenken allerlei ‘redding mogelijkheden’.

Als er dan (bijna) unaniem gestemd wordt om ook dames toe te laten in de home en er ook nog een jonge verpleegster in dienst genomen wordt, zorgt dat voor de nodige spanningen en wat later ook voor onrust in ‘Home Uitgeblust’. Het lijkt zelfs even of er is een echte oorlog uitgebroken!...

Het stuk speelt zich af in de ontspanningsruimte van “Home Uitgeblust”

Decor:

een kast met daarop allerlei prularia

een kast met boeken en gezelschapsspelletjes

drie tafels met stoelen

een stoel met armleuningen

een rolstoel en twee rollators

aan de muur: een grote spiegel

een groot schilderij

het reglement van “Home uitgeblust”

een groot kruisbeeld

een grote foto van madame Spiers

Personages:

5 heren

- **Sjarel Stinkens:** bewoner, gewezen cafébaas, stevige drinker, lolbroek, klusjesman
- **Fernand Devloo:** bewoner, gewezen militair, draagt nog altijd een soldatenmuts en denkt nog altijd militaristisch,
- **Armand Plessers:** bewoner, gewezen uitbater van een massagesalon en omgeschoold tot kapper, heeft licht verwijfde trekjes
- **Hippoliet de Chichie:** bewoner, notoir rokkenjager geweest, beweert van adel te zijn, draagt soms een 'strikske' (hij noemt het zijn 'neuke')
- **Cyriel Nulmans:** bewoner, gewezen kleermaker, hoort niet goed en heeft soms last van zijn darmen

7 Dames

- **Madame J. Spiers:** directrice van Home Uitgeblust; egoïstisch, bazig,
- **Leonie Verspreet:** bewoner, gewezen kotmadam heeft Alzheimer-light, gebruikt een rollator
- **Ceceleleste Krols:** is lichtjes seksueel geobsedeerd
- **Pelagie Versnick:** bewoner, gewezen onderwijzeres oude vrijster, verslaafd aan koffiedrinken
- **Georgette Claes:** bewoner, bazig type
- **Germaine Kommesvoor:** bewoner, heeft een spraakgebrek – kan de P niet uitspreken, zegt T i.p.v. P
- **Ginette Dehaen:** jonge sexy verpleegster

1ste bedrijf

Als het doek opgaat bevinden we ons in de ontspanningsruimte van “Home Uitgeblust”

Fernand zit in een stoel bij het raam, hij leest de krant Het raam is denkbeeldig = richting publiek; vanuit het raam hebben de bewoners dus zogezegd zicht op de straat.

Armand: *(komt op, knabbelend op een bierworstje)* Het is weer gene vette in de keuken, gelukkig nog een bierworstje gevonden...

Hippoliet: *(komt achter Armand, hij eet een banaan)* ...Er lag ook nog iets dat op een banaan geleek...

Fernand: *(vanachter zijn krant)* Ik heb het met een smeerkaasje moeten doen ...

Hippoliet: *(lachend)* Dan doe ik het toch nog liever met een banaan...

Sjarel: *(komt op met een leeg bierflesje, dat hij demonstratief omhoogsteekt)* Dedjuu, zelfs een glazen boterham is mij niet gegund ...

Cyriel: *(komt op met een pamber in de hand)* Ik kon niets meer vinden om te eten maar ik heb wel een propere pamber gevonden. Die neem ik alvast mee dat spaart me alweer wat uit op mijn factuur, onder rubriek ‘allerlei’

De vier mannen: Armand, Hippoliet, Sjarel en Cyriel zetten zich aan de tafel en beginnen te kaarten.

Directrice: *(komt haastig op)* Sorry dat ik efkes te laat ben...

Fernand; *(, vanachter zijn krant)* Efkes? Meer dan anderhalf uur, noemt u dat efkes...op dien tijd hebben de Duitsers toentertijd het Fort van Eben – Emael ingenomen en ...

Directrice: Ja, ja Fernand, ik weet het maar spaar mij alstublieft uwe militaire uitleg. Ik ben te laat omdat mijn auto alweer niet wilde starten. Ik ben dat kreng meer dan beu.

Sjarel: *(kijkt niet op van zijn kaarten)* Dat is dan zoals ik, ik ben u ook grondig beu! Dat is hier nu elke morgen hetzelfde liedje.

Armand: Waarom komt u niet met de fiets? U woont maar twee straten verder. Dan zou u tenminste voor ons ontbijt kunnen zorgen.

Directrice: Wablief Armand? Fietsen? Dat hoort helemaal niet bij mijn stand. In mijn functie van directrice ga ik me niet verlagen om te gaan fietsen! Neen, ik moet mij een nieuwe wagen aanschaffen.

Hippoliet: Een echte ‘madam’ heeft een privéchauffeur! En wij zouden best iemand hebben die ons een deftig ontbijt serveert.

Directrice: Geen haar op mijn hoofd dat daaraan denkt, niks van ik heb een nieuwe voiture nodig.

Fernand: En waarmee gaat u die nieuwe ‘voiture’ betalen? Met ons centen? Ah neen eh!

Directrice: Uw centen zijn mijn centen niet! Hoe durft gij te denken dat ik uw centen zou gebruiken ...

De kaarten worden opnieuw gedeeld, de mannen bekijken hun kaarten.

Sjarel: Ja, ja niet alleen zijn centen maar ook de mijne!

Armand: En de mijne!

Cyriel: *(denkt dat het over het kaartspel gaat)* Ik ook met de mijne

Directrice: ...Het is niet omdat jullie er allemaal warmpjes inzitten dat ik misbruik zou maken van jullie kapitaalkracht!

Fernand: Ah neen, en onze maandelijkse factuur dan? We betalen stukken van mensen en wat krijgen we in de plaats? Een slaapkamer de naam onwaardig, ik sliep indertijd nog beter in de kazerne...

Sjarel: En qua eten is het ook geen vette, om van den drank nog maar te zwijgen!

Armand: Ja madame de directrice, qua comfort heeft uwen home zijn naam niet gestolen eh; den home is even uitgeblust als zijn naam zegt.

Hippoliet: Moest ik eerder geweten hebben wat ik nu weet, ik was in mijn chateau blijven wonen

Cyriel: *(denkt nog altijd dat het over het kaartspel gaat)* Wie moet er uitkomen?

Directrice: Hoort dat nu eens aan: klagen en zagen! Jullie weten echt niet wat zo een home allemaal kost, elke dag krijg ik hier facturen en nog eens facturen; ik weet echt niet hoe ik het hoofd boven water moet houden.

Sjarel: Wat zwemlessen nemen, zou misschien kunnen helpen.

Fernand: Een survival doen, gelijk wij dat moesten doen in’t leger

Armand: Ge zou kunnen beginnen om uwe kop niet in 't zand te steken en ...

Directrice: Genoeg, genoeg, genoeg. Ik heb geen tijd om naar jullie klaagzangen te luisteren, ik heb nog hopen werk te doen en (*denkt na*) ...dat is waar ook, ik moet nog naar de bank (*kijkt op uurwerk*) nondedjol, ik moest er al zijn (*AF*)

Fernand:(*vouwt de krant op*) Naar de bank...ik durf wedden dat ze een nieuw 'voiture' gaat kopen en ...

Armand: (*onderbreekt en legt zijn kaarten op tafel*) Een nieuwe auto koopt ge niet op de bank eh Fernand

Sjarel: (*legt zijn kaarten ook op tafel*) Neen, maar het geld daarvoor moet ge wel op de bank halen eh Armand.

Of dat madame de directrice nu een nieuwe auto koopt of een vliegtuig, ik kan het mij niet aantrekken. Ik heb goesting in een borrel.

Cyriel: (*bekijkt de anderen vragend*) Waarom stoppen jullie? Ik heb 'troel' in mijn handen en genen brol...

Hippoliet: (*legt zijn kaarten ook neer*) We stoppen ermee Cyriel, gedaan, finito!

Fernand: (*staat recht en komt naar de tafel*) Ge weet Sjarel dat we vóór drie uur in de namiddag niet buiten mogen, hoe gaat gij dan nu aan een borrel geraken, gaat ge misschien de muur doen zoals wij bij het leger?

Armand: Ja en de bar hier staat zo droog als moeder-overste in de menopauze, het is jaren geleden denk ik dat er hier....

Sjarel: (*onderbreekt en loopt naar de muur waar het kruisbeeld hangt*) Moeder-overste mag dan wel droog staan maar hare zoon (*haalt een gevulde platte fles van achter het kruisbeeld*) die weet wat een mens nodig heeft. Indertijd veranderde hij water in wijn...awel, nu ... (*drinkt van de fles*) ...

Hippoliet: Ik verander elke avond wijn in water als ik ga plassen.

Arrnand: Bweukes, Sjarel dat is vies zenne, allez... diene mens zijne ...pipi... zo maar opdrinken, ook als het dan misschien veranderd is in...

Sjarel: In uitstekende whisky, hier pakt ook een slok!

Armand: Neen, merci!

Fernand: Kom Sjarel, ik doe mee. (*Sjarel reikt hem de fles aan. Fernand neemt ze aan, brengt ze in een militaire groet tot aan zijn muts en zegt*): Om te drinken, drink (*neemt een ferme slok*) Miljaar, dat smaakt.

Hippoliet: *(neemt de fles van Fernand)* Dat ziet er mij maar ordinaire whisky uit maar ik zal toch eens proeven, ge weet nooit welk wonder er gebeurt. *(hij drinkt en geeft de fles terug aan Sjarel die onmiddellijk ferm drinkt)*

Armand: Zeg Sjarel, nu niet voor 't een of 't ander maar drinkt gij niet wat veel? Ge moet daar mee opletten eh want voor dat ge het weet zijt ge verslaafd. Ge moet zorgen dat ge een regelmatig leven leidt, zonder ...

Sjarel: *(onderbreekt)* Luister Armand, ik ben geboren in café 'Den droge lever', ik ben grootgebracht met de fles, ik heb meer dan 50 jaar café 'De glazen boterham' uitgebaat en als ge het mij vraagt, is alle dagen zat, een heel regelmatig leven!

Cyriel: *(naar Sjarel, steekt hand uit naar de fles)* Ge moogt mij ook wat hoestsiroop geven tegen het beven;

Sjarel: *(reikt fles aan Cyriel)* Hier zie, Cyriel, drinkt eens dat is goed voor uw oren.

Cyriel: *(drinkt en geeft de fles terug)* Sorry Sjarel, ik zal u niet meer storen.

Armand: Het is uw leven en uwe lever, Sjarel, ge moet het dan maar weten eh.

Sjarel: Leve mijn leven en mijne lever! *(neemt nog een ferme slok en zet de fles in het midden van de tafel.)* Zo, die is er geweest.,

Cyriel: Waar is dat feest?

Hippoliet: Zeg dove pot *(naar Cyriel, kijkt achter zijn oor)* ge hebt uw hoorapparaat weer niet in eh. *(maakt het met gebaren duidelijk)* Vooruit, ga naar uw kamer en steekt uw stereo installatie in uw oor. *(Cyriel Af)*

Fernand: Ik ga mijn kruiswoordraadsel verder oplossen, er is een Iphone. te winnen... *(naar tafel met krant)*

Sjarel: Maar Fernand wat kunt gij nu doen met een Iphone, ge hebt geen familie meer en al uw maten van het leger die vertikken het om een gsm te gebruiken, die houden koppig vast aan een telefoon met een draaischijf

Fernand: *(begint kruiswoordraadsel op te lossen)* Niet overdrijven eh Sjarel Die mannen houden het graag bij hun veldtelefoon en bij hun CB bakske

Armand: Met een Iphone kunt ge wel heel schoon foto's maken

Sjarel: Past er een filmrolleke in zo'n plat bakske?

Fernand: Nie belachelijk doen eh Sjarel, dat werkt niet met een rolleke maar met platte schijfkes

Hippoliet: Zeg jongens, neem me niet kwalijk eh maar van welk jaar zijn jullie, weten jullie dan echt niks af van de moderne technologie? Ik ken daar alles van: ik heb op mijn kamer een Iphone en een Ipad en...

Armand: Oh ja en waarom gebruikt ge die spullen dan niet?

Sjarel: Dat vraag ik me ook af ... maar ja, stoefen en broekschijten kan iedereen en ...

Hippoliet: Ik moet mijn abonnement nog laten omzetten van de chateau naar den home

Armand: Ja, ja dat zal wel zijn ...

Sjarel: Uw abonnement is niet betaald zeker ...

Hippoliet: Hola, hola, kalmpkes aan eh meneer de cafébaas. Het is niet...

Fernand: Mannekes, mannekes, alstublieft eh, zo kan ik niet denken zenne. Helpt mij liever met mijn kruiswoordraadsel. Hier zie: vrouwelijk geslachtsorgaan met (*telt*) zes letters.

Armand: Horizontaal of vertikaal?

Sjarel: Met zes letters? Met drie of vier letters ken ik er veel maar zes...

Hippoliet: Maar enfin, bende idioten ... een vrouwelijk geslachtsorgaan is toch altijd horizontaal...

Sjarel: (*lacht luid*) In uwe chateau kwamen er dan toch rare madammen zenne en ge moogt dan wel van adel zijn maar van pruimen kent ge blijkbaar al zo veel als van mosselen...

Armand: Fernand, zou het mossel kunnen zijn, Dat zijn zes letters en...

Hippoliet: Wel ja en een mossel consumeert ge toch in horizontale positie...

Fernand: Neen, dat klopt niet, het moet eindigen op een a.

Sjarel: Cinema?

Fernand: Neen Sjarel dat is toch geen vrouwelijk geslachtsdeel!

Sjarel: In de cinema zijn er nochtans veel te zien.

Armand: Mannekens, niveau, niveau alstublieft.

Hippoliet: Als we het op uw niveau moeten zoeken, vinden we nooit iets vrouwelijks.

Sjarel: Zou het misschien een vagina kunnen zijn?

Fernand: Dat kan niet eh, dat zijn zeven letters en ...wat is trouwens een vlagina?

Sjarel: Simpel toch, dat is hetzelfde als een klut.

Armand: *(lacht)* Ha ha schitterend ... klut ... vlagina...

Hippoliet: *(lacht ook)* ja, ja, goed gevonden ...maar welk woord zoekt Fernand nu eigenlijk?

Fernand: Vagina, Hippoliet, dat klopt perfect met zes verticaal... b... ja, de a van vagina en dan nog een n... een a...nog een a...en een n... ja, banaan en vagina. *(Sjarel gaat bij Fernand staan en kijkt mee naar het kruiswoordraadsel)*

Cyriel: *(komt terug binnen)* Hola, dat heb ik goed verstaan eh ... Ik heb mijn hoorapparaat in en ik heb er zelfs nieuw pillekes ingestoken... Waar is die banaan? Komaan eh... *(opgewekt)* Gaan met die banaan! Gaan met die banaan!

Armand: *(gaat naar het raam en kijkt aandachtig naar buiten)* Tiens, het is wreed rustig op straat... Is er geen school vandaag of staken de bussen misschien weer? *(kijkt wat aandachtiger)* Ah neen, .. Ja, ja daar is hij, mijne Adonis, mensenlief dat is toch een knappe vent... bekijkt die billen en...

Hippoliet: *(is bij Armand aan het raam komen staan en kijkt ook naar buiten)* Ja watte, die daar moet je bekijken... een rokske waar je nog geen twee zakdoeken van kunt maken *(Cyriel is ook bij het raam komen staan en kijkt ook naar buiten)* Die zou het mij geen twee keer moeten vragen

Cyriel: Aan mij misschien wel... *(Hippoliet kijkt niet begrijpend)* Ah ja, als ik het de eerste keer niet gehoord zou hebben.

Armand: Eigenlijk is het toch een beetje schandalig hoe de meisjes er de dag van vandaag bijlopen eh, zo kortgerokt en dan een décolleté tot op hun navelbuik...

Hippoliet: Daar is niks mis mee, dat getuigt van ...

Cyriel: ...Begrip van het motto: 'Gaan met die banaan'

Fernand: Cyriel, zwijg nu maar al over die banaan!

Sjarel: Weten jullie trouwens wat dat ei zei tegen die banaan?

Cyriel: Gaan met die banaan?

Sjarel: Neen, dat ei zei: Ik wil later advocaat worden

Armand: En die banaan antwoordde: En ik wil later rechter worden...

Hippoliet: Er is hier in deze Home veel dat niet deugt maar ik moet zeggen dat het uitzicht dat we hier hebben toch heel schoon is...

Cyriel: En we hebben hier gene vis à vis ...

Sjarel: We zouden hier gerust in ons blote kont kunnen rondlopen, niemand zou het zien...

Armand: Maar enfin Sjarel, wat voor gedachten hebt gij nu allemaal...

Sjarel: Ik denk dat het hier van kwaad naar erger zal gaan. Denkt nu allemaal eens efkes na. *(ze gaan allemaal rond de tafel zitten)*

Dat is nu al de vijfde dag dat er geen fatsoenlijk ontbijt is...ja, bierworstjes, smeerkaas en een banaan...

Hippoliet: Ja, en het middageten en het avondeten dat is ook niet om naar huis te schrijven ...Stom eh...ik woon nu hier ...dus ik ga zeker niet naar hier schrijven...

Fernand: Ik denk eraan om ...laat me eens denken ... om in het ongewapend verzet te gaan want dit kan zo niet blijven duren ...

(Niemand heeft gemerkt dat de directrice in de deuropening is verschenen)

Directrice: En wat kan zo niet blijven duren, Fernand?

Fernand: Alles!

Hippoliet: Wij betalen ons hier blauw en wat krijgen we?

Cyriel: Een banaan?

Armand: Madame de directrice, luister: ik ben een kalme vent eh maar het is waar, zo kan het hier niet verder.

Sjarel: Zelfs de lege flesjes zijn ... helemaal leeg!

En zoals het spreekwoord zegt: Met een volle bak vol lege flessen kunt ge uwen dorst niet lessen!

Fernand: Sjarel, denk nu eens efkes niet aan drank maar aan...

Cyriel: Een banaan?

Directrice: Heren, ik kan niet anders dan jullie gelijk geven; Zo kan het inderdaad niet verder. Ik kom van de bank en ...het water staat mij tot aan de lippen...

Sjarel: Ik heb het u daarstraks nog gezegd: zwemlessen nemen

Directrice: Doe niet onnozel Sjarel, ik zit met een serieus probleem. De bank heeft me verwittigd dat er iets moet gebeuren want anders zal ik ... *(wacht even)* ...de boeken moeten neerleggen!

Cyriel: Broeken neerleggen? Sjarel, ge had gelijk we gaan hier in ons blote kont moeten rondlopen...

Fernand: Boeken, Cyriel, boeken en géén broeken.

Hippoliet: Eigenlijk feitelijk is den Home dus eigenlijk zo goed als failliet.

Sjarel: Als we er nu eens een pop-up café van maken dan...

Directrice: *(luistert niet naar Sjarel)* We moeten dringend brainstormen om na te gaan wat we kunnen doen om onze financiële situatie terug op de rails te krijgen

Hippoliet: Sorry eh madame, maar een station kunt ge van dit gebouw niet maken, er rijden hier geen treinen alleen maar bussen!

Cyriel: *(nadenkend, dan enthousiast)* Hier een kleerwinkel van maken, dat zie ik wel zitten dan kan ik terug kleermaker spelen, ja, ja...

Armand: Dan kan het net zo goed omgevormd worden tot een hypermodern fitness- en massagecomplex ... met op de zolder een subtropisch zwembad en... dan kan ik me weer ergeren aan al die ...

Fernand: Komaan eh, denk nu toch eens twee minuten na dat zijn toch geen realistische plannen.

Directrice: *(met tranen in de stem)* Inderdaad Fernand maar ik snap het enthousiasme voor al die onrealistische plannen. Luister, als we Home Uitgeblust willen ombouwen is er veel geld nodig, geld dat we niet hebben. Als ik de gebouwen verkoop, heb ik wel geld maar *(...neemt zakdoek veegt tranen weg, snikt)* ...maar dan staan jullie... *(snikt)* ...op straat.

(gaat naar AF) Ik ga even wat documenten bijeenzoeken want ik moet straks terug naar de bank voor verdere besprekingen.

(pathetisch) Mag ik jullie vragen om effe allemaal samen eens goed na te denken over de toekomst van “Home Uitgeblust”, om na te gaan op welke manier we dit home en dus ook jullie toekomst kunnen redden. Ik reken op jullie. *(AF)*

(De mannen zijn even de kluts kwijt en gaan stilzwijgend rond de tafel zitten)

Fernand: Komaan, we moeten een strijdplan opstellen, ge hebt gehoord wat madame Spiers gevraagd heeft.

Sjarel: Mij kan het niet schelen wat er met dat kot hier gebeurt, als ik hierbuiten moet, vind ik wel een onderkomen in ...

Armand: Ja in een of ander louche ‘cabardouchke’ zeker, of anders misschien wel onder de bruggen van de Seine als ... ‘brug-gepensioneerde’ (*lacht*)

Fernand: Het is niet het moment om de flauwe plezante uit te hangen eh, komaan laat jullie grijze hersenen eens werken... (*naar Sjarel*) voor zover die niet verzopen zijn.

Hippoliet: We moeten iets vinden waarmee of waardoor er meer geld in’t bakske komt, allez het bakske van madame Spiers eh...

Sjarel: Dat ze dan gaat tippelen eh ...

Cyriel: Yehh... gaan met die banaan!

Armand: Mag ik nu eens heel efkes, heel serieus zijn? Jullie snappen blijkbaar niet hoe ernstig de situatie is. Als madame de directrice geen geld vindt, gaat ze het misschien wel bij ons zoeken?

Cyriel en Sjarel: (*samen*) Whee, wablief?

Fernand: Armand heeft gelijk, de kans is groot dat ze het maandelijks huurgeld dan verdubbeld of ... zelfs verdrievoudigd.

Hippoliet: Dat kan ik nooit betalen en mijne chateau is ...

Armand: ...Niet meer van u en ge kunt hier amper alles betalen! Denk dus liever maar eens goed na.

Cyriel: Hier staan toch een heleboel kamers leeg eh... als we die nu eens ombouwen tot ...

Sjarel: Een sekscinema met een ...daar bijhorende... ruimte voor...

Fernand: Sjarel, ge werkt op mijn zenuwen eh, hou uwe mond!

Sjarel: Ik zeg al niks meer, los het zelf op (*gaat naar het kruisbeeld en haalt er nog een platte fles whisky vanachter, en hij begint eraan te drinken*)

Hippoliet: Als hier kamers leeg staan, moeten we die op een of andere manier te gelde kunnen maken.

Armand: Ik weet het, we maken er ...een jeugdherberg van.

Cyriel: Dan toch wel een jeugdherberg voor ouden van dagen eh (*lacht*)

Fernand: Wacht eens efkes...ja, dat is het... zo simpel is het. We maken er niks nieuws van maar ... we breiden gewoon uit. (*wrijft zich in de handen*)

Cyriel, Armand en Hippoliet: *(samen, verbaasd)* Uitbreiden??

Fernand: We maken er een rusthuis van voor mannen ... en vrouwen!

Hippoliet: Geniaal, laat de dames maar komen!

Cyriel: Schitterend, ik kan misschien nog iets bijverdienen met hier en daar een tailleurke te naaien...

Sjarel: *(met lichtjes dubbele tong)* Als er te naaien valt, doe ik mee! Santé!

Armand: Daar komt niks van in huis eh... vrouwen dat is... het einde! Neen, geen vrouwen.

Fernand: *(op militaire toon)* Luister nu eens goed eh Armand, gij hebt hier niks te willen, we zijn hier met zijn vijf en de meerderheid beslist.

Wie voor de vrouwen is, steekt zij hand op *(hij steekt resoluut zijn hand in de lucht en kijkt naar de anderen)*

Sjarel: *(steekt fles in de lucht, zingt)* Santé, santé, natuurlijk doe ik mee!

Cyriel: *(steekt zijn vinger op)* Ik wil wel maar mag ik nog iets vragen? *(Cyriel blijft met zijn vinger in de lucht zitten – zie 13 dialogen verder)*

Fernand: Straks, Cyriel, straks, eerst de stemming; *(naar Hippoliet)* En gij meneer den baron van gaat daar liggen?

Hippoliet: Oh sorry, ik zat al met mijn gedachten bij de vrouwkes *(steekt zijn twee armen in de lucht)*

Fernand: Bon *(telt)* dat zijn dus één ... twee ... drie... en de mijne dat is vier... vier stemmen vóór en ... *(kijkt naar Armand)* en één onthouding!

Armand: Ik heb mij niet onthouden eh, ik heb tegen gestemd *(duim naar beneden)*

Hippoliet: Tegen gestemd of u onthouden dat is van geen belang, *(Madame Spiers is terug binnengekomen, niemand heeft haar zien binnenkomen)*

Directrice: Wat is van geen belang Hippoliet?

Hippoliet: Of dat ge nu voor de mannen of voor de vrouwen zijt ...

Directrice: Pardon?

Fernand: Laat het mij uitleggen, madame. Wij denken dat wij een oplossing gevonden hebben voor uw én ons probleem...

Directrice: (*enthousiast*) Komaan, vertel...

Fernand: Kom erbij zitten, madame. Ik zal ons plan uit de doeken doen
We zijn het er unaniem (*protest van Armand*) of toch bijna unaniem over eens
dat “Home Uitgeblust” een gemengd home moet worden met een bezetting van
zowel mannen als vrouwen.

Directrice: Dat is een schitterend idee maar...wat dan met jullie privacy?

Armand: Voilà, dat is het eh... gedaan met de rust, elk moment van den dag
een hoop gendarmen die niks anders doen dan commanderen en ‘lamméren’...
Ik ben er vierkant tegen!

Hippoliet: We moeten ons van die vrouwen niks aantrekken

Sjarel: Wij kunnen hen even hard ‘koeioneren’ en ...

Fernand: Madame Spiers, we hebben democratisch gestemd en... wij vinden
het een prima idee; we nemen er de kleine ongemakken graag bij (*merkt Cyriel
op die nog altijd met opgestoken vinger zit.*) Ach ja, Cyriel, gij wou nog iets
vragen, zeg het maar.

Cyriel: Och het is toch te laat...

Fernand: Hoezo te laat?

Cyriel: Ja, het ligt in mijn broek...

Directrice: Maar Cyriel toch! Allez vooruit, ga u verschonen.

Cyriel: (*toont pamber waarmee hij is opgekomen*) Kijk dat wou ik daarstraks
vragen ... of ik die efkes direct mocht aandoen... maar...

Directrice: Allez vooruit, haast u Cyriel (*Cyriel AF*)

Armand: Bon ik zal mij bij de meerderheid neerleggen maar ik zou toch efkes
willen zeggen dat, als er vrouwen komen, er ook een verpleegster in dienst moet
genomen worden.

Fernand: Waar is dat goed voor?

Hippoliet: Om ons te keuren natuurlijk...

Sjarel: Ik zal haar wel keuren ...

Directrice: Eigenlijk is dat geen slecht idee, het verhoogt de status van de home
en zij kan ook activiteiten organiseren voor mannen ...én vrouwen.

Armand: Neemt u me niet kwalijk madame de directrice maar ik vind dat zij in de eerste plaats moet waken over de lichamelijke gezondheid van de dames want god weet welke ziektes die dames kunnen meebrengen ...

Directrice: 't Is goed Armand, als we iemand aannemen, zal ik ervoor zorgen dat onze verpleegster alle bewoners grondig controleert...

Armand: Ah neen eh, geen vrouwen aan mijn lijf.

Hippoliet: Madame de directrice, ge moet uitsluitend vrouwen toelaten in de home als ze de ideale maten hebben!

Directrice: Pardon? En welke maten mogen dat dan wel zijn?

Fernand: Ja dat klopt, ik weet dat ook! De ideale maten voor een vrouw zijn veertig – tachtig – veertig.

Directrice: Maar enfin, Fernand!

Hippoliet: Ja, ja, veertig graden koorts, tachtig jaar en veertig miljoen op de bank! *(iedereen lacht, behalve Armand)*

Sjarel: Als er zo een stuk of vijf hier komen wonen ...

Directrice: ... Kan ik met pensioen gaan!

Fernand: Ah neen eh, zo niet eh... dan wordt alles gedeeld onder ons.

Directrice: Laat ons efkes realistisch blijven en niet gaan dagdromen eh. Bon, ik ga mijn plan voorleggen aan de bank maar... eerst gaan we een glaasje drinken op de toekomst van "Home Uitgeblust" *(Sjarel steekt zijn fles vlug weg want hij denkt dat ze bedoelt dat hij iedereen moet laten drinken)* Ik heb nog ergens twee goede flessen champieter liggen, die gaan we soldaat maken. Armand, wilt gij de glazen halen? *(Af)*

Armand: Dat wil ik doen, een glas meedrinken ook, maar akkoord gaan met al dat vrouwen gedoe, neen! *(Af)*

Hippoliet: Ik zie dat helemaal zitten... vrouwen in huis.

Fernand: Vrouwen hebben maar één taal, één recht en één plicht! Weten jullie dat?

Sjarel: Niet overdrijven eh Fernand, dat klopt niet eh.

Fernand: Toch wel: één taal: horizontaal, één recht: het aanrecht en één plicht: zwijgplicht. *(allen lachen)*

Cyriel: *(is binnengekomen met een blijkbaar volle pamper in zijn hand)*
Ja, ja, 't is goed, ik zal niemand iets vertellen, ik zwijg! *(legt volle pamper op tafel)*

Sjarel: Voilà zie, een chocoladetaart voor bij de champagne!

(Armand komt binnen met de glazen, gevolgd door de directrice met twee flessen champagne. Ze zet de flessen op tafel en merkt de volle pamper)

Directrice: Maar enfin, Cyriel, dat doet ge nu toch niet eh!

Sjarel: Dat is niet van Cyriel, madame de directrice. Er is hier al een kakmadam naar een plaatske komen vragen; *(lacht)*

Armand: Ik heb het gezegd eh met vrouwen niks dan last... vrouwen zijn kak!

Hippoliet: *(neemt volle pamper en loopt ermee naar het kruisbeeld en legt de pamper eronder)* Voilà, in de adellijke kringen zegt men dat stront geld is. Wel, dan heb ik een schoon gift gedaan aan die sukkelaar die hier hangt!

Directrice: *(heeft intussen de glazen gevuld; ze heft het glas)* Heren, op de toekomst van "Home Uitgeblust"

Allen: *(door mekaar)* Gezondheid, santé, schol, ...op den home...

Hippoliet: Zouden we nu de naam van de home ook niet veranderen... uitgeblust is niet direct uitnodigend eh.

Fernand: Ja, de dames zouden kunnen denken dat wij, de mannen, uitgeblust zijn...

Cyriel: We veranderen de naam in "Home de laatste loodjes"

Sjarel: En dan zeggen die vrouwen als ze ons zien: de laatste klootjes... *(lacht)*

Armand: Hoor dat nu eens aan, er zijn nog geen vrouwen en het wordt al een seksistisch gedoe tot en met

Directrice: Inderdaad en daarbij, de naam móet behouden worden, dat heeft alles te maken met subsidies van de overheid op deze naam. En daarbij 'uitgeblust' geeft de dames een zekere rust, een veilig gevoel dat ze niet direct schrik moeten hebben van mannen met veel vuur... De naam blijft dus!
Maar er zijn wel een aantal dingen waar we rekening mee moeten houden, ik zal dus een nieuw huisreglement moeten opstellen.

Sjarel: Ja lap nog meer regels waar we ons zullen moeten aan houden.

Fernand: Regels zijn er om gerespecteerd te worden!

Hippoliet: Of om te omzeilen...

Armand: Met vrouwen in huis zullen er genoeg regels zijn...

Cyriel: Ik denk niet dat die ouwe dozen hun regels nog hebben (*lacht*)

Directrice: (*drinkt glas leeg*) Heren, ik heb nog een hele boel te doen, ik ga nu eerst naar de bank om mijn plannen uit de doeken te doen, dan loop ik nog binnen bij de krant om een advertentie te plaatsen en als er nog tijd over is zal ik bij de VDAB eens informeren of er geen werkzoekende verpleegsters zijn.

Hippoliet: VDAB ...dat is toch de Vlaamse Automobilistenbond, hebben die ook verpleegsters?

Fernand: VDAB... Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling

Armand: Madame Spiers, ik ben geen voorstander van uw plannen met die vrouwen maar ...die verpleegster dat zie ik wel zitten... op voorwaarde dat het een verpleger is!

Directrice: Ik zal zien wat ik kan doen. Heren denk alstublieft allemaal nog eens goed of er op korte termijn nog speciale zaken moeten geregeld worden tegen dat de vrouwen hier hun intrek kunnen nemen. Allez, tot straks (*Af*)

Fernand: Orde en tucht zal er moeten zijn. Ik stel voor dat **wij** een reglement opstellen in plaats van de directrice.

Hippoliet: Ik wil niet vervelend doen maar... moeten we in de eerste plaats niet zorgen dat er vrouwen zijn die weten dat den home ook openstaat voor hen.

Sjarel: Ik stel voor om een kroegentocht te houden en in elke kroeg een affiche op te hangen... zo van: Home Uitgeblust...

Armand: Onnozel ventje; wie gaat die affiche tekenen en opstellen om van het drukken nog maar te zwijgen?

Cyriel: (*met handen aan zijn buik*) Zwijg mij van drukken ... miljaar ...(*loopt naar Af*) ...het is alweer ...té laat! (*Af*)

Hippoliet: Ik denk ineens aan iets... wij kunnen toch zelf een advertentie plaatsen via internet.

Fernand: Dat zal moeilijk gaan zonder computer.

Hippoliet: Vergeet niet dat ik een Ipad en een Iphone heb waarmee zoiets ook gaat!

Armand: Ja en vergeet niet dat ge geen abonnement hebt en het ook niet kunt betalen.

Sjarel: Het zou toch tof zijn als wij zelf een ‘annonce’ zouden kunnen zetten. Hippoliet zo’n abonnement hoeveel kost dat?

Hippoliet: Dat weet ik niet, dat moet ik aan Telenet vragen.

Sjarel: (*staat recht, trekt Hippoliet aan de mouw*) Komaan, we gaan samen naar Telenet en ...ik betaal!

Armand: Sjarel, Telenet is géén café eh, dat is een provider van internet

Hippoliet: Ja, ja Armand wij weten wel wat Telenet is. Komaan Sjarel, we zijn ermee weg en merci dat ge dat wilt betalen eh. Ik ga eerst vlug mijn toestellen halen (*Af*)

Sjarel: Ik wacht buiten (*Af*)

Fernand: We zijn hier nog met z’n twee Armand, kom ik zal je glas nog eens bijvullen en laat ons nog eens klinken op ... de vrouwen!

Armand: Fernand, ge weet maar al te goed dat ik daar niet kan en wil op klinken.

Fernand: Tja Armand dat is uw probleem eh, niet het mijne. Schol!

Armand: Het spijt me echt Fernand maar ik kan er toch niet aan doen eh dat mijn X en Y-chromosomen verstopperke spelen in mijn lijf.

Fernand: Bij het leger weten ze met venten, allez mannekes zoals gij anders wel raad ... Ik kan u verzekeren ...

Cyriel; (*komt op, hij draagt zijn kamerjas, we merken dat hij geen lange broek draagt*) Ha ha, Fernand, ik wist niet dat gij in verzekeringen doet, kunt ge mij eens geen goeie verzekering maken tegen mijn ...euh...

Armand: Uw kak – ongemak?

Fernand: Cyriel, ik doe niet in verzekeringen en tegen uw ongemak neemt ge best Immodium.

Cyriel: Dat weet ik wel Fernand, maar ik zou een goeie familiale verzekering willen tegen dat er hier vrouwen intrekken, dan zou ik misschien een extra broek kunnen kopen want zie mij hier nu lopen!

Armand: Dat is helemaal geen slecht idee Cyriel, dju, dat ik daar zelf niet aan gedacht heb!

Cyriel: Hebt gij ook broeken te kort Armand? Doet gij soms ook in uw broek?

Fernand: Zeg, 'ne familial'? Waar is dat hier goed voor? Ik heb geen familie meer en ik ben ook niet zinnens om hier een familie te stichten!

Cyriel: (*giet z'n glas nog eens vol*) Waar zijn de anderen?

Fernand: Weg!

Armand: Zo'n familiale verzekering is wel nuttig eh Fernand... als ge eens iets kapot doet bij de dames

Cyriel: Ja, Fernand veronderstel dat ze u vragen om ... (*denkt na*) ... een putteke te ontstoppen of ... iets te repareren en... ge maakt stukken ... dan betaalt de familiale.

Fernand: Wat voor een belachelijk gedoe is dat... er is iets kapot en door het te willen maken gaat het kapot... laat me niet lachen!

Armand: Laat maar Fernand, ge snapt het toch niet! Maar, iets anders... ik vond dat madame Spiers vandaag raar deed;

Fernand: Ze doet altijd nogal raar.

Cyriel: Ik vond dat ze opmerkelijk vriendelijk was...

Armand: Juist, dat bedoel ik. Anders is ze niet aan te spreken, laat staan dat ge haar moogt tegenspreken

Fernand: Vergeet niet dat wij haar een oplossing aan de hand hebben gedaan voor haar financieel probleem

Armand: Ja, een oplossing waar ik niet gelukkig mee ben!

Cyriel: Komaan Armand, het wordt efkes aanpassen maar eens dat ge die vrouwen kent...

Fernand: Dan kent ge daar toch mee discussiëren, gij doet dat zo graag.

Armand: Met vrouwen discussiëren dat is net zoals op de lotto spelen, ge kunt het proberen maar uw winstkans is zo goed als onbestaande...

Eigenlijk hadden we beter voorgesteld om hier ... (*denkt na*) ... om hier een kinderdagverblijf in te richten.

Fernand: Kinderen, nooit, nooit van mijn leven!

Cyriel: Eerlijk gezegd, zie ik dat ook niet zo zitten Armand. De godganse dag pis- en kakbroeken verversen...

Fernand: (*lacht*) Ja en gij weet wat dat is eh... aan uzelf kent ge de anderen!

Armand: Wacht maar tot die oude dozen hier zijn ge zult dan ...

Fernand: (*onderbreekt*) Er komt een verpleegster om dat probleem te onderscheppen en...

Cyriel: (*schiet in de lach*) Hhahaha... het probleem onderscheppen, hoe gaat die al die kakskes onderscheppen?

Armand: Ja, lach er maar mee; we zullen mekaar nog eens spreken als er hier wat dementerende en incontinente vrouwen de godganse dag rond schuifelen met een rollator.

Cyriel: Dan kunt gij het verkeer hierbinnen misschien regelen Armand.

Armand: (*drinkt zijn glas leeg*) Ge zult niet blijven lachen, trekt uwe plan met die vrouwen en ... ze moeten eerst nog gevonden worden eh.

Cyriel: Wat bedoelt ge daarmee? Zijn ze verloren gelopen?

Armand: Ge denkt toch niet dat iedereen zo happig zal zijn om in 'Home Uitgeblust' te komen wonen en zeker niet als ze zullen weten ...

Fernand: Wat weten? Hola, gij gaat niks ondernemen eh, géén subversieve activiteiten eh! En denk eraan: dat is een bevel.

Armand: (*naar Af*) Gij hebt mij niet te bevelen en ge kunt mij niet verbieden om informatie te geven aan de dames eh... en zijt er maar zeker van dat ... (*rest onverstaanbaar en Af*)

Cyriel: Wat zou Armand van plan zijn, Fernand.

Fernand: Och waarschijnlijk helemaal niks Dat is gewoon wat stoer- doenerij van een verwijfd manneke...

Cyriel: Is Armand altijd zo ... allez ... zo (*verwijfd gebaar makend*) ... geweest of is dat pas later gekomen.

Fernand: Nu vraagt ge mij iets waar ik niet kan op antwoorden, Cyriel. Ik heb hem niet gekend als jonge gast... (*terzijde:*) en maar goed ook ... maar ik denk wel dat er altijd wel iets vrouwelijks in zijn lijf heeft gezeten.

Cyriel: Hij heeft dat volgens mij opgedaan door al die jaren dat massagesalon en die sauna uit te baten...

Fernand: Tiens dat wist ik niet. En was dat een salon voor mannen?

Cyriel: Maar neen, dat was eigenlijk speciaal voor vrouwen. Maar hij heeft mij eens verteld dat hij op zekere dag zijn buik vol had van al die borsten en billen en dat hij zich heeft omgeschoold tot herencoiffeur...

Fernand: Dar verklaart veel ... Gelukkig maar dat hij ons nog niet heeft willen knippen (*lacht*).

Cyriel: Ik ben toch benieuwd wat hij van plan is want, geloof me, hij wil iets bekokstoven.

Directrice: (*is ongemerkt binnengekomen, ze heeft een stapel papieren vast*) Wat hoor ik daar over bekokstoven Cyriel? Wie wil er wat bekokstoven?

Fernand: Maakt u zich geen zorgen, madame de directrice, het ging niet over u maar ...

Directrice: Als het niet over mij ging, kan het mij geen barst schelen. Waar zijn Sjarel, Hippoliet en Armand?

Fernand: Weg maar ze komen wel terug.

Directrice: Bon, als iedereen terug aanwezig is, wil ik jullie hier, in onze recreatie-ruimte alles uit de doeken doen over de toekomst van Home Uitgeblust. Ik heb al groot nieuws over ... onze verpleegster.

Cyriel: Is ze misschien ziek?

Directrice: Neen Cyriel, helemaal niet! Het duurt net lang niet meer of je kunt persoonlijk met haar kennismaken.

Fernand: Hebt gij echt al iemand gevonden die hier wilt komen werken? Die weet niet waaraan ze begint want ...

Directrice: (*onderbreekt, let niet op wat hij zegt*) Gij onder-estimeert mij blijkbaar Fernand. Met de bank is alles geregeld en bij de VDAB hebben ze iemand telefonisch gecontacteerd en die heeft toegezegd. Ze is waarschijnlijk al op weg naar hier. Dus, ge weet het, geef mij een seintje als die andere kornuiten terug zijn. (*gebiedend*) Iedereen hier in de recreatieruimte en deftig gekleed eh. Tot dan! (*Af*)

Fernand: Het is haar precies al in haren bol geslagen... wat voor woorden gebruikt die nu ineens... gij onder-estimeert mij... kornuiten ... recreatieruimte... Dat belooft.

Cyriel: En we moeten deftig gekleed zijn... dat is een probleem eh Al mijn broeken zijn in de was.

Fernand: Dan moet ge doen wat wij vroeger ook moesten doen... uw turnkledij aandoen.

Cyriel: Turnkledij? Ik ben nooit in een turnkring geweest

Fernand: Ge hebt toch ooit wel eens aan sport gedaan... tennis of zo... awel trek die sportspullen aan.

Cyriel: Tja, dan moet ik toch eens goed nadenken waar ik mijn sportspullen gelaten heb. Ik zal eens gaan kijken *(naar Af)*

Fernand: Verwittig 'en passant' Armand ook dat hij in de recreatieruimte verwacht wordt *(lacht)*.

Als madame Spiers denkt van hier wat 'chichi' te gaan verkopen en ons nog wat meer naar haar pijpen te laten dansen, dan heeft ze het toch helemaal mis.

Ik zal mij eens héél deftig gaan kleden zie, ze zal er raar van staan kijken *(naar Af, ziet de rest van de champagne staan en gaat ernaartoe)* Die klutskes kan ik nu toch niet laten staan eh, zonde van dat edel bubbelvocht *(zet fles aan de mond)* Om te drinken, drink! *(hij salueert en drinkt)*

(op dat ogenblik komen Hippoliet en Sjarel op, druk pratend tegen mekaar)

Hippoliet: Ja sorry eh Sjarel maar ik dacht echt dat het een Telenet abonnement was...

Sjarel: Ja en het is er een van Proximus...

Fernand: En is het in orde?

Hippoliet: Ik had mij vergist, Fernand

Sjarel: En naar Proximus zijn we niet geweest, daar zijn allemaal naakte ontslagen gevallen...

Hippoliet: ...En wij wilden die blote mensen niet lastigvallen.

Fernand: Zeg mannen, de directrice verwacht ons zo dadelijk in de recreatieruimte want ze heeft groot nieuws!

Sjarel: De recreatieruimte, Waar is dat?

Hippoliet: Dat is hier eh Sjarel, dus we kunnen hier best ineens blijven.

Fernand: Ik denk het niet want ...ze vroeg om deftig gekleed te zijn.

Sjarel: Als ze dat vraagt, belooft het niet veel goed... Maar we zullen haar haar goesting maar geven. *(naar Af)* Tot sebiel !

Fernand: Ik zal mij ook eens in tenue gaan zetten. Tot seffes Hippoliet *(Af)*

Hippoliet: *(neemt de flessen één voor één vast en controleert of er nog iets inzit)*
Alle pech vandaag, geen abonnement en ook geen drank.
Ik zal me dan ook maar gaan klaarmaken; *(Af)*

Directrice: *(komt op, gekleed in een korte, witte verpleegstersschort, ze heeft een map met papieren in de hand en ook een lange verpleegstersjas over haar arm)*

Heb ik vandaag toch wel chance gehad eh. Die ouwe knullen die met een schitterend uitbreidingsvoorstel kwamen, de bank die akkoord ging en... die verpleegster die ze mij gaan sturen ... alhoewel dat dat nog afwachten blijft! God weet wat dat voor iemand is. In alle geval zal ze vanaf de eerste moment weten wie ik ben en wie hier de baas is. *(zoekt in de zak van haar schort en haalt er een grote badge uit waarop staat: J.Spiers – directrice. Ze keurt de badge monkelend en speldt ze dan op haar borst)* Voila, géén twijfel meer mogelijk!

(Er wordt gebeld, de directrice kijkt op haar uurwerk en mompelt goedkeurend)

Mm ... als dat de verpleegster is, is ze keurig op tijd! *(naar Af)*

(van achter de scene horen we) Dat klopt, ja, dit is “Home Uitgeblust”

Dan komt de directrice op, gevolgd door een jonge dame die nogal sexy gekleed is)

Directrice: *(bekijkt de verpleegster van kop tot teen)* U bent dus de verpleegster gestuurd door de VDAB.

Verpleegster: Dat klopt *(wat dichterbij om badge te kunnen lezen maar ze leest verkeerd)* madame Piers, aangenaam, ik ben

Directrice: ... Madame Spiers

Verpleegster: Neen, sorry madame Piers, ik heet Ginette Dehaen.

Directrice: *(verveeld ter zijde)* Ze hadden u beter Ginette Kiekens genoemd. Ik, *(klopt op de borst)* ik heet Spiers met de S van ... *(denkt even na)* ... ja de S van Spiers. Ik ben hier de directrice en de enige die hier in huis iets te zeggen heeft.

Verpleegster: Zijn de bewoners dan allemaal ... euh ... stom? Of ...doofstom?

Directrice: Maar neen... ja, stom zijn ze, in hun doen toch... maar ze kunnen wel spreken.

Luister juffrouw Kieke...euh ... Dehaen, u zal vlug genoeg merken dat de bewoners véél spreken maar, onthoud, dat ze eigenlijk niets te zeggen hebben!

Verpleegster: Dat heb ik al gesnapt, u en u alleen ...

Directrice: Juist! En dan nu, vooraleer die oude garde binnen komt, wil ik het met u hebben over uw kleding. Knoop die blouse vanboven maar wat verder dicht en trek deze verpleegstersschort aan *(werpt schort naar verpleegster)* *(de verpleegster doet haar jasje uit maar knoopt haar blouse niet verder dicht, ze doet de schort aan. Hij is veel te groot. Ze staat er maar sullig bij. De jas*

hangt helemaal open)

Alle knopen dicht alsjeblief. Denk eraan dit is uw werkkledij.

Verpleegster: Sorry madame de directrice maar deze verpleegstersschort is toch veel te groot voor mij, dat ziet u zelf toch ook wel. Ik vind...

Directrice: U heeft helemaal niks te vinden want u moet hier ook niks zoeken. Het enige wat u hier moet doen is ... ja wat is dat eigenlijk?

(Op dat ogenblik klinkt er marsmuziek en de mannen komen achter mekaar de ruimte binnengestapt. Voorop Fernand in groot militair ornaat, hij draag een bandopnemer waaruit de muziek schalt, achter Fernand komt Armand in een gewoon kostuum; Hippoliet komt daarna, gekleed in een sjieke smoking met een heel grote vlinderdas, Sjarel volgt gewoon in broek en hemd: Cyriel sluit de rij. Hij draagt een kamerjas en rond de nek heeft hij een handdoek geknoopt. De mannen stellen zich naast mekaar op een rij, gezicht naar de directrice en de verpleegster.

Fernand: *(zet de muziek af)* Madame Spiers, hier zijn we en we hebben ons, zoals gevraagd helemaal opgetut. Wij horen graag wat u ons te vertellen heeft.

Directrice: Wat voor een belachelijke bedoening is me dat, het is geen carnaval eh

Verpleegster: Ik moet zeggen dat ik dat heel leuk vind...

Directrice: Ik herhaal: gij hebt hier niks te zoeken en ge kunt hier dus ook niks vinden!

Hippoliet: Als de juffrouw hier niks te zoeken heeft, wat doet ze hier dan?

Armand: Ik dacht al dat het de nieuwe verpleegster was.

Directrice: Deze jonge dame is de verpleegster die ik... *(wacht even, denkt na)* ... nog niet aangenomen heb. Ik heb op jullie gewacht om een beslissing te nemen Ik wil wel eens zien hoe jullie omgaan met ... een groen blaadje. Stel jullie even persoonlijk voor aan ... *(tegen verpleegster)* hoe heet gij nu weer?

Verpleegster: Ik heet Ginette Dehaen

Sjarel: En dat is duidelijk met twee t's *(gebaar van twee borsten)*

Directrice: Daar hebt ge het al ... ze zien een ferme madame en...

Armand: ...Er komt onrust in Home Uitgeblust... *(verpleegster glimlacht)*

Directrice: Komaan gedaan met de flauwekul, stel jullie een voor één voor aan mevrouw Ginette

Fernand: *(stapt naar Ginette, saluëert en neemt dan de revers van de schort vast)* Inspectie van het uniform door kolonel Fernand Devloo.
Ik verwacht van u ...

Directrice: Gij hebt helemaal niks te verwachten van haar en ... zij zeker niks van u! *(Fernand terug naar zijn plaats)*

Armand: *(blijft op zijn plaats staan)* Ik ben Armand Plessers en ik had liever gehad dat hier een verpleger stond.

Hippoliet: *(tot vlakbij verpleegster, neemt haar hand, kust die hand)* Juffrouw ik ben vereerd uw schoonheid te mogen leren kennen, ik ben Hippoliet de Chichie ... met een kleine d...

Directrice: Genoeg Hippoliet, genoeg!

Sjarel: *(loopt naar de verpleegster)* Ja met een kleine d en ... nog iets klein. Enfin, dat zult ge zelf wel ondervinden misschien...

Directrice: Sjarel, stop daarmee!

Sjarel: *(keert zich om en gaat terug naar zijn plaats)* 't Is al goed madame de directrice. *(Vanop zijn plaats tot de verpleegster):* Sjarel Stinkens maar die naam past helemaal niet bij mij!

Cyriel: *(stapt naar voren)* Ik ben Cyriel Nulmans *(hij doet met een breed gebaar zijn kamerjas open; hij draagt daaronder een ouderwets gestreept badpak.)*

Directrice: *(merkt alleen dat Cyriel zijn kamerjas opendoet en trekt een verkeerde conclusie; Ooh neen (ze valt flauw)*

(Consternatie bij alle mannen, de verpleegster blijft kalm)

Verpleegster: *(bij directrice, klopt haar zachtjes in het gelaat)* Mevrouw, mevrouw...

Cyriel: Amaai, die is ook niet veel gewoon, flauwvallen van een vent in badpak.

Verpleegster: Ze heeft gewoon een appelflauwte, kijk ze komt al terug bij haar positieve.

Directrice: Pff wat was dat ... *(ziet Cyriel))* dat doet ge nooit niet meer eh, zo'n vuile manieren.

Fernand: Hij had gewoon zijn sporttenue aangedaan ...ik had hem dat aangeraden

Armand: Ja, want al zijn broeken zijn ...euh ...

Sjarel: Ik zal het maar zeggen gelijk het is: volgekakt!

Fernand: We hebben hier dus echt nood aan een goeie verpleegster!

Hippoliet: En ik denk, neen ik weet het zeker dat we ze gevonden hebben.

Directrice: Ohla, ohla, minuutje eh, ik heb nog altijd niet....

Fernand: Gij niet, maar wij wel! Ginette is aangenomen! *(ze lopen allemaal naar Ginette om haar te feliciteren)*

Directrice: *(protesteert)* Ah neen, neen, neen ... *(denkt na, terzijde)* Eigenlijk kan ik haar beter wél aannemen... die ...branstigheid gaat vanzelf wel over en ...ik kan ervoor zorgen dat madame de verpleegster die mannen exact laat doen wat ik wil Een beetje chantage kan nooit kwaad!

(met luide stem) 't Is goed, juffrouw Ginette is aangenomen! Ik zal haar contract klaarmaken.

(Gejuich en handgeklap ...Fernand zoekt op zijn bandopnemertje en er klinkt dansmuziek. Fernand neemt de directrice vast en danst met haar; Hippoliet danst met Ginette. Armand kijkt hoofdschuddend toe, Sjarel loopt naar het kruisbeeld en haalt een fles tevoorschijn, hij drinkt. Cyriel heeft een lintmeter uit zijn zak gehaald en probeert de maten van Ginette te nemen, hij bepotelt haar daarom overal. Uiteindelijk lukt het hem om alle maten te nemen)

Cyriel: *(trekt de schort van Ginette uit)* Voilà ik heb de juiste maten, ik kan haar nu een fatsoenlijke schort maken. Wie interesse heeft, de maten zijn bij mij verkrijgbaar *(Af)*

DOEK

2de bedrijf

(TIJDSOVERBRUGGING)

Als het doek opgaat bevinden we ons opnieuw in de ontspanningsruimte van “Home Uitgeblust”.

We zijn twee dagen later.

(De directrice komt samen met de verpleegster op, ze zijn in gesprek. De directrice heeft een stapel papieren en een agenda onder de arm))

Directrice: Luister Ginette, ge zijt hier nu wel aangesteld maar onthou dat het dankzij mij en alleen dankzij mij is dat ik je eergisteren dat contract heb aangeboden. Denk maar niet dat die mannen er iets mee te maken hebben, ze kunnen misschien denken dat zij ervoor gezorgd hebben maar ... dat is niet waar! Luister, gij en gij alleen gaat ervoor zorgen dat die slapjanussen (*terzijde*) schoon woord voor oude lullen eh ... dat zij alles doen wat ik wil, ze zullen naar mijn pijpen dansen!

Verpleegster: Ik zal mijn best doen madame, maar beloven kan ik niets.

Directrice: Ge moet niks beloven, ge moet het doen en daarmee amen en uit.

Verpleegster: (*zucht*): Wat staat er vandaag op het programma, madame?

Directrice: Vandaag zouden er nog drie dames moeten arriveren (*kijkt in agenda*) Volgens mijn gegevens moeten de dames Crols Celeste, Claes Georgette en Germaine Kommesvoor vandaag arriveren.

Verpleegster: Moet ik hen ook opvangen, net zoals ik gisteren Leonie en Pelagie heb opgevangen?

Directrice: Laat dat maar schoon zo. Die Pelagie hebt ge zeker vijftien tassen koffie gegeven en met Leonie hebt ge zes keer een hele rondleiding gedaan ...

Verpleegster: Sorry eh madame, ik wist toen nog niet dat Leonie Parkinson en Alzheimer light heeft en dat Pelagie verslaafd is aan koffiedrinken, ik kan niet op voorhand weten ...

Directrice: Tut, tut, tut in uwe stiel moet ge vooruitdenken!

Verpleegster: Wel, dan had ik zo gedacht als iedereen hier is om met alle bewoners samen een ... kennismakingsspel te organiseren.

Directrice: (*schrikt*) Ge gaat met die oude venten en die oude taarten toch geen ‘dokterke’ spelen eh? Ah neen eh, daar komt niks van in huis.

Verpleegster: Madame, ik ...

Directrice: Luister, ik zou graag hebben dat ge mij aanspreekt met ‘madame de directrice’. Verstaan?

Verpleegster: Ja madame, ik wou...

Directrice: Ja ... en? (*maakt beweging met de hand van ‘doe voort’*)

Verpleegster: (*verveeld*) Ja, madame de directrice. Ik wou er u alleen maar attent op maken dat ik naast mijn verpleegstersdiploma ook nog beschik over het attest van ‘bejaardenanimatrice’ en dat ...

Directrice: Dat attest gebruikt ge dan maar in uwen vrije tijd en niet tijdens de diensturen. Ik heb u niet in dienst genomen om spelletjes te spelen. Gij moet hier het animeermeisje niet uithangen eh, dat kan ik niet betalen. Begrepen?

Verpleegster: Ja madame ... de directrice.

(*Er wordt drie keer heel lang gebeld*)

Verpleegster: Ik zal gaan opendoen, dat zullen de drie nieuwe bewoners zijn.

Directrice: Niks van, ik ga opendoen! Ik neem de honneurs waar! (*Af*)

Verpleegster: (*tegen zichzelf*) Ja Ginette, meiske, dat belooft hier niet simpel te worden. Van madame moogt gij blijkbaar alleen maar ja-knikken, als het nodig is wat pampers verversen en ... als er problemen zouden zijn, een spuitje geven! Maar dat zal géén waar zijn. Ik ga mij van Spiers en haar gezaag niks aantrekken

(*op dat ogenblik komt de directrice op, gevolgd door twee dames*)

Directrice: Voilà dames, dit hier is de recreatieruimte en dat daar (*wijst*) is juffrouw Ginette, onze verpleegster maar het is misschien makkelijker om zuster Ginette te zeggen.

Verpleegster: Dat zuster gedoe is niet nodig hoor, zeg maar gewoon Ginette (*geeft de dames een hand; kwade blik van directrice*) En vertel eens, met wie heb ik de eer.

Celeste: Ik heet Cee-cee-el-el-ee-ste Krols. (*namen in één keer uitspreken zoals ze geschreven staan*)

Verpleegster: Oei, u bent stotteraarster mevrouw Crols?

Celeste: Bijlange niet maar mijn vader was stotteraar en de ambtenaar bij wie hij mij ging aangeven aangeven was een ‘teelballenzak’ eerste klas....

Directrice: Een wat?

Verpleegster: Een klootzak eerste klas, Celeste wil het deftig houden.

Celeste: Het is niet omdat mijn vader hakkelde, dat ik niet deftig kan spreken eh.

Germaine: Ja, ja, 't Is al goed. Ik ben madame Kommesvoor. Eigenlijk heet ik Tetra maar omdat ik de t niet kon uitstreken zegden ze maar Germaine. Ge snatt wel dat het heel vervelend was als de mensen hoorden dat ik een strakgebrek had.

Directrice: Bon dames, ik heb genoeg flauwekul gehoord; ik heb jullie dossiers op mijn bureau dus laat ik u in handen van zuster Ginette. Als er vragen zijn, hoor ik het wel.

Verpleegster: Sorry madame, maar kwamen er ...

Directrice: Sorry wie, zuster?

Verpleegster: (*vloekt binnensmonds*) Sorry (*over articulerend*) madame de directrice, ik had begrepen dat er drie dames zouden komen.

Directrice: Ja maar

Germaine: Ons Georgette moest eerst nog een takske gaan afgeven bij een goeie vriend die ze al een kottel weken niet meer gezien of gestroken had.

Directrice: Vriend of gene vriend, ze moest hier zijn; ze moet dat geen tweede keer riskeren. (*kijkt op haar uurwerk*)

Bon, ik heb nog een hoop administratie te doen. (*Af*)

Germaine: Amaai, dat lijkt mij ook een allesbehalve symtatiek mens.

Celeste: Och Germaine daar kunt ge nu toch nog niks van zeggen eh en zijt maar gerust ons Georgette zal zich niet laten doen!

Verpleegster: Zeg, ik hoor dat jullie het altijd hebben over 'ons' Georgette, is dat misschien familie van jullie?

Germaine: Bijlange niet maar wij zitten al vijftien jaar samen in den home

Celeste: Ja en dan wordt ge zo'n beetje familie eh

(*Er wordt gebeld*)

Verpleegster: Dat zal Georgette zijn. Ik ga vlug opendoen (*Af*)

Celeste: Die zuster mag er best wezen, een lekker stuk!

Germaine: Celeste begint weer niet eh, hou je kalm eh? Ge gaat toch niks troberen met een vrouw eh ... een lekker stuk... hoe durft ge ...

(Op dat ogenblik horen we achter de schermen de stem van de directrice)

Directrice: *(op luide en kwade toon):* Zuster, gij hebt hier niks te zoeken, ge weet dat ik – ik en niemand anders - de honneurs aan de voordeur waarneem. En gij madame, madame Georgette Claes, als gij in het vervolg nog eens een pakske moet gaan afgeven dan doet ge dat maar buiten de uren dat ge hier staat ingeschreven. Verstaan?

(Verpleegster en Georgette komen op)

Georgette: Amai, qua welkom kan dat tellen!

Verpleegster: Trek het u niet aan Georgette, wij doen dat ook niet. Kijk uw twee vriendinnen zijn hier en zij hebben ook al kennis gemaakt met madame Spiers.

Ik, ik ben Ginette de verpleegster van Home Uitgeblust.

(op dat ogenblik komt Cyriel op, vergezeld van Leonie met een rollator. Op de rollator staat een grote open tas, we kunnen niet zien wat erin zit)

Cyriel: Zoals ik dus al zei Leonie...

Verpleegster: Kijk dames, hier hebben we Cyriel; hij is ook een bewoner van de home. Hij is kleermaker geweest en hij heeft mijn witte schort prachtig passend gemaakt, echt op maat! *(met handen over de schort)*

Leonie was eergisteren onze eerste vrouwelijke bewoonster maar ik vrees dat zij dat al niet meer weet want ze heeft een beetje veel Parkinson en wat Alzheimer light.

Leonie: Goeie avond allemaal. Welkom in mijn kot!

Cyriel: Een goeie morgen allemaal *(tegen Leonie)* ... het is nog morgen en dat is hier geen kot eh.

Leonie: Morgen dat is toch gisteren eh? Gisteren kwam er heel veel volk naar mij kot en de meisjes...

Verpleegster: Ja ja Leonieke, het is niet gemakkelijk eh. Wandelt gij nog maar wat verder met Cyriel.

(tegen Cyriel) Bedankt dat ge haar zo een beetje begeleidt eh! Succes eh!

Cyriel: Bedankt Ginette maar ik kan u verzekeren: simpel is het niet om met een ex-kotmadam te moeten wandelen *(samen met Leonie naar Af)*

Verpleegster: Ziet u dames, dat is nu een voorbeeld van wat ik hier wil verwezenlijken. Ik wil dat de bewoners met mekaar optrekken en mekaar steunen.

Georgette: Denk toch maar niet dat wij als steunpilaar gaan dienen voor de mannen eh

Celeste: Dat valt nog te bezien... als daar meer kan van komen dan ...ik wil die mannelijke steunpilaren altijd wel eens van naderbij bekijken zenne

Germaine: Celeste, gij zijt toch nen echte mannetjestutter .

Verpleegster: Mannetjestutter??? ...*(denkt even na)* Ah ja, mannetjesputter...

Germaine: Ge weet toch dat ik de t niet kan uitstreken.

Verpleegster: Sorry Germaine. *(Op dat ogenblik komt Armand op, de verpleegster merkt hem op)* Ah Armand, kom eens hier. Dit zijn onze nieuwe bewoners, wil jij hen even naar hun kamer brengen?

Celeste: Dat begint hier al goed... direct een man mee naar de kamer, schitterend!

Armand: Sorry Ginette, ik doe dat liever niet

Georgette: Scheelt er iets aan ons misschien of zijt ge soms bang?

Germaine: Ja, gelijk dat hij daar staat, heeft hij precies een schrik getakt.

Verpleegster: Komaan Armand, de dames gaan u niet verkrachten hoor!

Georgette: *(lachend)* Hooguit kleden we u uit

Celeste: ...En binden we u vast op bed

Germaine: Dat doen we gewoon om u te testen

Armand: *(loopt weg)* Nee, nee, niks te testen Ik heb het altijd gezegd eh... met vrouwen niks als last... *(Af)*

Verpleegster: Ja, dan zit er niks anders op dat ik jullie maar begeleid.

Georgette: Luister meiske, wij zijn oud en wijs genoeg om onze weg te vinden en als we hem niet vinden

Celeste: ...Kunnen we het altijd nog vragen of ...afdwingen met een lichaam *(heft rok omhoog)*

Germaine: Ja maar dan wel aan een echte vent, komaan... we zijn ermee weg.

Verpleegster: Jullie zijn erg zelfstandige dames, zie ik. Goed zo. Hier zo dadelijk naar rechts, dan onmiddellijk naar links en dan blijven volgen

Germaine, Cesleste en Georgette: samen: Oke, we vinden het wel (Af)

Verpleegster: Daar gaan we nog lol aan beleven;

Hippoliet: *(komt op, gaat vlak voor Ginette staan)* Dag Ginette, mag ik u eens iets vragen?

Verpleegster: Natuurlijk Hippoliet, ik ben hier toch voor jullie.

Hippoliet: *(terzijde)* Dat hoor ik graag. Zeg, hoe oud schat ge mij?

Verpleegster: Dat is moeilijk te schatten maar ik denk *(keurt hem met haar ogen)* ... ik denk... halverwege de zeventig.

Hippoliet: Doe er maar meer dan tien jaar bij, ik ben eind tachtig.

Verpleegster: Nu denk ik toch dat je liegt Hippoliet, ge ziet er alleszins veel jonger uit.

Hippoliet: Ik lieg helemaal niet. Ik heb dat altijd gehad, mijn heel leven lang. Toen ik jong was, kon ik iedereen krijgen: meisjes, vrouwen ...alle andere jongen waren stik jaloers.

Verpleegster: Hoe kwam dat?

Hippoliet: Weet ik veel. Ze zeiden dat ik een ... uitstraling had, dat ik hen aantrok. Weet ge, ik heb daar nu nog last van!

Verpleegster: Hoe bedoelt ge?

Hippoliet: Als ik op straat loop, voel ik dat. Ik voel dat ze mij aankijken en mij met hun ogen uitkleden.

Verpleegster: Wie?

Hippoliet: De vrouwen natuurlijk, uw soortgenoten.

Verpleegster: *(lacht)* Dat moet toch plezant zijn al die aandacht...

Hippoliet: Ja tot dat ge weer alleen zijt, ik heb vriendinnen bij de vleet gehad maar ik heb mij nooit willen of kunnen binden. Ik ben een eeuwige vrijgezel.

Verpleegster: De eeuwige play boy zult ge bedoelen.!

Hippoliet: Ja, zo zou je mij kunnen noemen. Maar, wees nu eens eerlijk wat vindt ge van mij.

Verpleegster: *(verwonderd)* Ik?

Hippoliet: Ja, gij! Ik ben natuurlijk een pak ouder qua leeftijd, ik zou je vader kunnen zijn. Maar ik vraag het je gewoon van man tot vrouw, zonder generatiekloof of onderscheid van leeftijd.

Verpleegster: *(twijfelend)* Ik weet niet

Hippoliet: Komaan, wees eens eerlijk. Hoe vindt ge mij als man... Vindt ge mij aantrekkelijk?

Verpleegster: *(haalt de schouders op)*

Hippoliet: Komaan eh... zeg het dan! Ge vindt mij best knap en aantrekkelijk. Ge hebt het daarstraks zelf gezegd... ge zei dat ik een play boy ben ...dat zegt genoeg. Komaan, beken maar: ik wind je op!

Verpleegster: Luister Hippoliet, ik bedoelde dat zo niet. Ik ...

Hippoliet: Tut, tut, tut, niks daarvan. Ik zie het ...ge bloost, ge bent verlegen.

Verpleegster: Dat hebt ge dan verkeerd Hippoliet. Ik ben helemaal niet verlegen.

Hippoliet: Komaan Ginette, ge moet niet bang voor me zijn.

Verpleegster: Hoe bedoelt ge?

Hippoliet: Ge ziet er zo schattig en ontwapenend uit. Ge zijt ook zo ontzettend mooi... Kijk, ge bloost nog harder. Het doet je wat, ik heb je hoofd op hol gebracht. Ge zijt zo knap, weet ge dat en ...alles zit precies op zijn plaats!

Verpleegster: Hippoliet, stop er mee...Nu!

Hippoliet: Ik zou toch maar oppassen als ik u was.

Verpleegster: Hoe bedoelt ge?

Hippoliet: *(dicht tegen haar aan)* Ik bedoel...gij en ik ...wij...hier zo samen ...alleen. Geef toch toe dat het zou kunnen, de verleiding is groot *(neemt haar hand en trekt haar naar zich toe, streelt haar haren)*

Verpleegster: Maar enfin, Hippoliet, wat doet gij nu?

Hippoliet: Ik streel je ... je haren *(streelt haar gezicht)* je gezicht ... *(streelt verder)* je lippen... dat hebt gij toch graag ...

Verpleegster: *(duwt hem opzij)* Stop ermee, dat bedoelde ik helemaal niet!

Hippoliet: *(komt terug, drukt zich tegen haar aan.)* Rustig maar, we zijn helemaal alleen...alleen maar een paar kusjes.

Verpleegster: *(tracht zich los te rukken)* Laat me los!

Hippoliet: *(kust haar in de nek)* Komaan Ginette ...

Verpleegster: Hou op, stop ermee!

Hippoliet: *(kreunt zachtjes)* Stt... stil maar, het is zo voorbij.

Verpleegster: *(geeft een luide schreeuw en ze geeft een rake kniestoot tussen de benen van Hippoliet)* Laat me verdomme los, oude zot!

Fernand: *(komt juist op dat ogenblik op)* Wat gebeurt er hier? *(Hij merkt Hippoliet op die kromgebogen pijnlijk staat te springen. Fernand lacht)* Ik kan al raden wat er gebeurd is. *(bij Hippoliet)* Letterlijk een blauwtje gelopen, Hippoliet?

(tegen de verpleegster) Als het is wat ik denk, hebt ge dat schitterend gedaan. *(brengt militaire groet)* Mijn respect! *(wil weggaan naar Af maar keert op zijn stappen terug)* Mag ik u een ding vragen zuster? Ik zou het op prijs stellen als ge tegen madame Spiers over dit akkefietje niets zou willen vertellen.

Verpleegster: En waarom niet? Zij mag tenslotte weten ...

Fernand: Hoe minder dat zij weet hoe beter. Als je het haar vertelt, gaat ze onmiddellijk drastische maatregelen buiten alle proporties nemen en ...ze zal u ervan verdenken dat gij Hippoliet verleid hebt!

Verpleegster: Laat me niet lachen, geen haar op mijn hoofd dat daaraan denkt!

Fernand: Mag ik erop rekenen?

Verpleegster: Omdat gij het zijt, Fernand.

Fernand: *(geeft haar onverwachts een zoen op haar kaak)* Bedankt zuster! *(tegen Hippoliet):* Komaan vrouwenversierder, ik heb boven nog een zalfje tegen de blauwe plekken *(lacht)* *(Fernand en Hippoliet samen af)*

Verpleegster: *(wrijft over haar kaak)* Ja mijn hondje, Met de komst van die vrouwen is er hier blijkbaar een bom testosteron binnen gesmeten. Dat belooft! *(Af)*

Directrice: *(komt op met stapel papieren, ze gaat aan tafel zitten en bladert in de papieren)* Dat ziet er dus niet slecht uit. Vijf dames erbij en ieder met een meer dan gemiddeld inkomen... ik moet misschien al eens beginnen met te denken aan wat verbouwings- en vernieuwingswerken, kan ik meteen de maandelijkse kosten wat verhogen... ja, ja... maar eerst en vooral moet ik ervoor zorgen dat het huisreglement helemaal op punt staat, met een gemengd publiek gelden er andere regels. Laat me eens kijken *(haalt papier uit de stapel)*

Ja dit moet er zeker in staan(*luid*) Het gebruik van huisdieren (*wacht en denkt na*)... ... maar enfin Spiers wat zegde gij nu... het gebruik, neen, het houden van huisdieren is ten strengste verboden. (*De directrice heeft niet gemerkt dat Leonie is komen binnenschuifelen met haar rollator waarop de grote tas staat. We zien nu duidelijk dat daarin een pluchen poes zit. Als Leonie hoort 'huisdieren verboden' raakt ze lichtjes in paniek en doet alle moeite om de poes helemaal weg te stoppen. Ze draait zich met de rug naar de directrice De directrice merkt haar op maar kan niet zien wat ze juist aan het doen is*)

Directrice: Scheelt er iets Leonie?

Leonie: (*draait zich om naar de directrice, ze heeft nu een zakje in haar hand waaruit ze een rood poeder haalt en op de grond strooit*)
Ik strooi met rood poeder tegen de krokodillen!

Directrice: Wablief? Krokodillen? Maar enfin, hier zitten toch helemaal geen krokodillen!

Leonie: Ziet ge wel, goed poeder eh. (*wandelt verder, al strooiend naar Af*)

Directrice: Zou dat nu komen van meer dan veertig jaar kotmadam geweest te zijn? (*lacht*) De vraag is natuurlijk kotmadam van welk kot...zot worden van te zien studeren is nog iets anders dan zot worden van te zien vogelen (*lacht*) Enfin, ze kan er zelf maar plezier aan beleven en als ze den boel hier niet verziekt... en dan nog... ik heb tenslotte toch een verpleegster in dienst genomen om al die problemen op te lossen. Waar hangt die trouwens uit ...ah ja... die zal de nieuwkomers naar hun kamer begeleiden.

Op dat ogenblik komt Sjarel binnen, even later gevolgd door Pelagie die een grote thermoskan koffie bij zich heeft)

Sjarel: Dag madame, werkt u tegenwoordig hier, in de reclamatiaruimte?

Directrice: De recreatiaruimte Sjarel en neen, ik werk hier niet, ik was gewoonweg wat ...(*weet niet direct wat te zeggen*)

Sjarel: (*pikt in*) ...Wat aan het controleren zeker.

Directrice: Dat gaat u niet aan (*merkt Pelagie die aan tafel is gaan zitten en een koffie uit haar thermos ingiet in een tas*) Hela, hela, Pelagie. Het is verboden om uw eigen koffie te maken en het is nog meer verboden om die koffie hier in de recreatiaruimte uit te drinken. (*neemt de thermos af*) Ik moet die thermos in beslag nemen! (*ze gaat richting Af en zegt tegen Sjarel*): Legt gij madammeke maar eens uit wat er hier mag en wat er niet mag (*AF*)

Sjarel: Dat zal dan rap geklonken zijn... hier mag niks!

Pelagie: *(in paniek en half in tranen)* Maar dat is een ramp, ik kan niet zonder drank, ik moet ...

Sjarel: Rustig, rustig, ik kan ook moeilijk zonder drank; kijk ik ga dat direct oplossen. *(gaat naar het kruisbeeld en haalt er een fles vanachter. Hij draait ze open en neemt een slok)* Voilà, zo simpel is dat *(reikt de fles aan Pelagie)* Hierzie, drinkt maar!

Pelagie: *(afwerend)* Oh Neen, geen alcohol voor mij, ik drink alleen maar koffie. Ik durf zelfs zeggen dat ik eigenlijk verslaafd ben aan koffie.

Sjarel: Sorry eh, maar dat is geen alcohol, dat is speciale hoestsiroop die bovendien ook een kalmerend effect heeft. Komaan, probeer eens *(geeft fles)*

Pelagie: *(neemt fles aan, bekijkt ze achterdochtig)* Ge zijt toch zeker dat het hoestsiroop is en geen alcohol eh want ...

Sjarel: Zwijg en drinkt!

(Pelagie zet de fles aan de mond en drinkt maar ze giet in één keer te veel naar binnen, ze verslikt zich en spuwt een deel terug uit)

Sjarel: Hela, hola, rustig aan eh, zijt gij soms een lama?

Pelagie: Bweekes, dat is slechte hoestsiroop. Er gaat niks boven een goei tas koffie.

Sjarel: Goeie koffie? Dat wordt een probleem, de koffie die ge hier krijgt heeft veel weg van negerzweet, gewoonweg niet te zuipen!

Pelagie: *(begint te huilen)* Dat is een ramp, dat overleef ik niet... ik kan niet zonder.

Verpleegster: *(is binnengekomen)* Wat hoor ik daar... zonder wat kunt gij niet Pelagie?

Sjarel: *(lacht)* Ik hoop zonder man...

Pelagie: Neen, neen, ik kan niet zonder koffie en nu blijkt dat ik hier zélf geen koffie mag zetten en ... *(huilt harder)*

Verpleegster: Wie heeft dat gezegd? Madame de directrice zeker? Trekt u dat maar niet te hard aan, Pelagie, ik zorg ervoor dat dat allemaal in orde komt.

Pelagie: Is't waar? Oh dank u wel zuster, dank u wel.

Verpleegster: Kom Pelagie, we gaan direct eens kijken naar uw kamer hoe we uw probleem best kunnen oplossen *(samen AF)*

Sjarel: Ja mijn hondje, ik hoop dat die andere vrouwen, die vandaag arriveren minder seutig zullen zijn ...en vooral... dat ze graag een borrel drinken.
(neemt nog een flinke slok en stopt de fles weer achter het kruisbeeld en zegt tegen het beeld): Zo makker, gij bewaakt mijnen hoestsiroop wel eh want ik heb zo een bleekblauw vermoeden dat ik hem in de nabije toekomst nog dikwijls ga nodig hebben... *(AF)*

(Even later komen Fernand, Armand, Cyriel en Hippoliet op. Ze zijn in druk gesprek met mekaar)

Cyriel: Ja jongens, die Leonie die heeft serieus de ziekte van Pakistan.

Fernand: Parkinson zult ge bedoelen zeker.

Hippoliet: En die Pelagie dat ziet er mij een echte seut uit, daar valt niet veel mee aan te vangen, vrees ik.

Armand: Ik heb die drie andere nieuwkomers daar juist zien toekomen, het lijken mij stuk voor stuk gedistingeerde dames...

Hippoliet: Waar ge dus ook niks kunt mee doen

Fernand: Jawel, Hippoliet, ge kunt daar een blauwe spierzwelling van oplopen... *(Fernand, Cyriel en Armand lachen)*

Hippoliet: Ja, lach maar, ik heb tenminste iets geprobeerd

Directrice: *(is binnengekomen en heeft gehoord wat Hippoliet zegt)*
Wat heb jij geprobeerd Hippoliet?

Hippoliet: *(weet niet direct wat zeggen)* Wel euh ... ik ...euh...

Fernand: Hij heeft geprobeerd om de verpleegster een handje te helpen en zij heeft hem...

Directrice: *(kwaad)* Gij hebt de verpleegster niet te helpen! En dat geldt ook voor jullie allemaal, zij heeft alleen te doen wat **ik** zeg en zij heeft daarbij géén hulp nodig! Begrepen?

Armand, Hippoliet, Cyriel en Fernand: *(samen)* Ja!

Directrice: Wat hoor ik daar? *(steekt twee vingers in de lucht)*

Armand, Hippoliet, Cyriel en Fernand: *(samen)* Ja, ja!

Directrice: Onnozel mannekes. Wacht maar tot ge mijn nieuw reglement hoort, ge zult dan niet meer lachen. Armand, vooruit, haal alle dames naar hier en als ge de verpleegster ziet, zeg haar dat zij ook hier gevraagd wordt.

Armand: Mag ik de Sjarel ook verwittigen als ik hem toevallig moest zien?

Directrice: Ik wil iedereen hier; ik heb een belangrijke mededeling te doen!

Armand: Ik zal mijn best doen (AF)

(Als Armand juist weg is, komt langs de andere kant de verpleegster op vergezeld van Pelagie, Celeste, Georgette, Germaine en Leonie.

Leonie heeft de grote handtas bij waarin haar kat zit, we zien het kopje uit de tas steken)

Verpleegster: *(merkt dat de mannen er zijn)* Haha, dat komt goed uit, ik zie dat iedereen hier is, ik wou ...

Directrice: Zuster, gij hebt hier niks te willen en bovendien zijn we niet compleet. Armand is jullie gaan zoeken en Sjarel, ja god weet waar die uithangt.

Celeste: ik weet maar één plaats waar ne sjarel kan uithangen *(wijst tussen de benen en lucht)*

Directrice: Madame Krols, wij zijn met uwe vieze praat niet gediend eh!

Georgette: Als dat vieze praat is dan hebt ge Celeste nog niet bezig gehoord als ze in vorm is. Dan...

Directrice: *(kwaad, roept)* Genoeg! Zwijg!

Germaine: Amai Georgette, madame Stiers heeft trecies een trobleem als er iemand streekt!

Directrice: Ik heet Spiers en niet Stiers, hebt ge dat goed verstaan?

Germaine: Awel, dat zeg ik toch... Stiers.

Directrice: *(heel kwaad)* Als ge met mijn voeten wilt spelen zal ik ...

Verpleegster: Madame de directrice, madame Germaine heeft een spraakgebrek, zij kan de p niet uitspreken en in plaats van een p zegt zij t...

Celeste: *(lachend)* En dat kan soms heel plezant zijn... als ze het heeft over een taart weet ge niet zo direct of ze nu een paard of een taart bedoelt *(lacht)*

Directrice: Genoeg, genoeg! Zuster, ge kunt zorgen dat Germaine van dat onnozel spraakgebrek af geraakt

Verpleegster: Mag ik haar dan dictielessen laten volgen?

Directrice: Zijt gij nu helemaal op uwe kop gevallen? Gij weet niet goed wat dat kost zeker... er moet hier dringend bespaard worden. Het is onder andere daarover dat ik het met jullie wil hebben.

Sjarel: *(is binnengekomen)* Ja madame heeft een nieuwe auto nodig en wij moeten...

Directrice: Stinkens, zwijg! Ik heb geen nieuwe auto meer nodig, ik heb er al ene! Wat jullie wel nodig hebben, is een nieuw huishoudelijk reglement. *(haalt blad tevoorschijn en geeft het aan de verpleegster)* Hier, lees voor.

Georgette: Volgens mij kan madame de directrice zelf niet lezen.

Verpleegster: *(bekijkt blad)* Sorry madame maar dat vind ik op zijn zachtst gezegd toch een beetje overdreven.

Directrice: Wablief? Overdreven? Komaan, vooruit: lezen.

Verpleegster: *(met tegenzin)* Aan alle bewoners en bewoonsters van Home Uitgeblust. Hierbij breng ik ...

Fernand: Stop, zuster stop! Ge leest: aan alle ... wel, we zijn hier níet met alle bewoners...

Hippoliet: Klopt! Armand is hier niet.

Cyriel: Wacht dus maar tot hij terug is.

Directrice: *(kwaad)* Niks daarvan! Zuster, ge leest nu!

Verpleegster: Neen, de mannen hebben gelijk, zolang Armand hier niet is, lees ik niet! *(spontaan handgeklap van iedereen)*

Directrice: Dehaen, ge speelt met vuur. Lees dat nieuw reglement nu voor of anders kunt ge uwe C4 krijgen....

Sjarel: Lap, ge krijgt ook een auto en nog wel een Audi ... ne C4 *(gelach van iedereen)*

Directrice: *(rood van woede)* Belachelijke venten en debiele vrouwen, wat is me dat hier toch allemaal. Ik ga Armand zoeken en als hij hier is...

Hippoliet: Zijn we nog niet compleet want *(wijst naar Cyriel die met zijn handen op zijn buik staat)*

Cyriel: Ik moet gaan kakken! *(loopt Af)*

Directrice: *(stampvoetend van woede)* Dat zet ik jullie betaald! *(Af)*

(Als zij naar Af gaat steekt Armand zijn hoofd aan de andere deur binnen, hij lacht en steekt zijn duim op)

Verpleegster: *(merkt Armand op en wenkt hem)* Kom Armand, ze is weg

Armand: Ik ben speciaal niet binnengekomen.

Celeste, Georgette en Germaine: lopen op hem toe en vliegen hem rond de hals)
Bedankt, ge hebt ons gered van een nieuw reglement (*kussen hem*)

Hippoliet: Hola dames, ik ben diegene die gezegd heeft dat Armand er niet was...ik verdien dus de felicitaties

Fernand: (*lacht*) Opgepasst eh Hippoliet!

Celeste: (*rond de nek van Hippoliet*) Kom hier, gij ziet er mij een lekker stuk uit

Germaine: Kom, takt mij ook maar eens goed vast...

Georgette: Hola, ik wil ook wel eh

Verpleegster: Dames, heren, we zijn nu wel even verlost van dat nieuwe reglement maar we zijn er zeker nog niet van af, alhoewel... (*neemt blad en verscheurt het*) ons madame zal toch een nieuwe versie moeten schrijven (*applaus van iedereen*)

Armand: (*ziet hoe Leonie de pluchen kat op haar schoot heeft en ze streelt*) En een geluk dat ze dat niet gezien heeft want ...

Sjarel: Huisdieren zijn verboden

Fernand: Ze zou de poes van die madam direct afgenomen hebben...zelfs al is het een dode poes...

Leonie: (*begint te huilen*) Whee bwee... Mijn Molly mag niet dood, neen ...(*Armand loopt naar haar en troost haar*)

Pelagie: Ik moet dringend een tas koffie hebben.

Hippoliet: Dat is een goed gedacht, kom ik heb nog verse koffie staan op mijn kamer. (*samen gearmd Af*)

Sjarel: En ik ben toe aan ... (*naar kruisbeeld*) ... een hoestsiroopke. (*haalt fles tevoorschijn*) Nog kandidaten ?

(Celeste, Georgette en Germaine: (samen) Ja, wij!(naar Sjarel)

Verplegster: (*naar Sjarel*) Wel, Sjarel dat kan ik ook gebruiken

(*Samen rond Sjarel, de fles gaat van hand naar hand, ze drinken beurtelings*)

Cyriel: (*komt op*) Ik heb blijkbaar weer iets gemist!

DOEK

3de bedrijf

(TIJDSOVERBRUGGING)

Als het doek opgaat bevinden we ons opnieuw in de ontspanningsruimte van “Home Uitgeblust”.

We zijn een maand later.

Verpleegster: *(staat bij een groot plakkaat dat aan de muur hangt. We lezen: HUISREGELEMENT en zien daaronder – niet leesbaar- een hele boel tekst. Hoe is dat toch in hemelsnaam mogelijk? Nu is dat reglement alweer veranderd: eergisteren hadden de bewoners nog recht op één douchebeurt per veertien dagen en nu heeft dat serpent beslist dat ze nog maar eens om de maand een douche mogen nemen. Toen ik hier een maand geleden begon, hebben we één keer een reglementswijziging kunnen tegenhouden maar daarna heeft die dragonder van een directrice systematisch elke dag het reglement strenger en absurder gemaakt. En hoe meer ik reclameerde hoe erger het werd. En het rare van heel het geval vind ik dat niemand van de bewoners nog reageert op al die pesterijen, ik probeer wel maar ik sta helemaal alleen, ik heb geen steun meer van niemand, noch van de mannen, noch van de vrouwen, maar ik blijf vechten! (ze gaat zitten en begint te huilen) Ik voel me hier toch zo ellendig bij, ik ben mislukt... ik kan die oudjes niet helpen ... ik...*

Armand: *(komt op, ziet de verpleegster)* Ha dag Ginette, ge zijt precies zo goed gezind? Is dat omdat wij u moeten haten?

Verpleegster: *(nog snikkend)* Maar allez Armand, ziet gij dan niet dat ik verdrietig ben? En wat zegt gij ...mij haten?

Armand: *(verwonderd)* Tiens, ik heb nooit geweten dat je moet huilen als je verdrietig zijt, huilen doet ge toch als ge goed gezind zijt en blij.

Verpleegster: Maar neen, waar haalt ge dat nu uit. Ge weet toch ...

Armand: Ja zeg, ge moet mij nu niet gaan uitleggen wat verdrietig of blij zijn betekent eh, ik weet daar alles van. Ik ben nog nooit zo content geweest als de laatste tijd. *(Af)*

Verpleegster: Hoe is dat nu toch mogelijk? Ben ik nu gek aan het worden?

Directrice: *(is opgekomen)* Zuster, wat zit jij daar te niksen? Ja, van niks te doen, is het best mogelijk dat ge gek wordt eh. Hebt ge de reglementswijziging gezien? Goed van mij eh!?

Verpleegster: Ik vind het ronduit schandalig, jij behandelt die oudjes echt mensonaardig... Ik protesteer met klem!

Directrice: Met klem, laat me niet lachen. Gij hebt te gehoorzamen, juist gelijk iedereen;

Fernand: *(komt opgemarcheerd in korte broek, bottiën en een camouflagevest; helm op het hoofd)*

Gehoorzamen is regel nummer één en geldt voor iedereen *(saluëert)* en zeker tijdens de grote manoeuvres!

Verpleegster: Fernand, hoe loopt jij er nu bij? Het is toch nog geen carnaval. En wat bedoelt ge met grote manoeuvres?

Directrice: Hoe Fernand erbij loopt daar hebt jij u niet mee te moeien, zuster!

Fernand: *(maakt een gebaar met zijn hand op zijn neus)* Ik mag dit doen van de directrice, Ik mag ‘manoeuvrekke’ spelen ...eh eeh...

Directrice: *(neemt Fernand bij de arm)* Kom Fernand, wij gaan samen nog wat op verkenning. *(samen AF)*

Verpleegster: Wat is er hier de laatste dagen toch aan de hand? Het kan toch niet dat ...

Leonie: *(komt op met rollator en maakt geluiden)* Brrr...Brrr... broem... broem

Verpleegster: *(vriendelijk)* Dag Leonie. Op wandel?

Leonie: Maar enfin, zuster, ge hoort toch dat ik met mijne scooter ben. De directrice heeft mij gezegd dat ik binnen in de home mag rijden als ik niet meer dan zestig kilometer per uur doe. Brroem, broem brrbrr ... *(snel AF)*

Verpleegster: *(hoofdschuddend)* Ik vraag me af wat Spiers bekokstoofd heeft, iedereen schijnt naar haar pijpen te dansen *(nadenkend)* neen, eigenlijk niet... maar zij laat nu zo ineens allemaal zaken toe die ze anders nooit zou toegelaten hebben. Heel raar, ik

(Sjarel en Pelagie samen gearmd op, ze zien de verpleegster niet staan))

Sjarel: Kom Pelagieke, we gaan samen nog wat bidden bij onze maat *(knielen samen voor het kruisbeeld)*

Pelagie: Gij hebt toch ne goeie maat eh Sjarel, die blijft hier zo braaf en stillekes hangen...die klaagt of zaagt nooit.

Sjarel: Ja, nog een geluk dat ze hem indertijd niet verdronken hebben anders zou er nu een aquarium aan de muur gehangen hebben

Pelagie: Spijtig dat hij geen hoestsiroop meer plast eh

Sjarel: Ja, die groenen thee is echt niet te zuipen. Ik hoop dat hij rap genezen is. Laat ons nog maar een vaderonske bidden:

Pelagie en Sjarel: *(samen)* Dag vent aan het kruis, boem boem,
dag drank uit uw buis, boem boem
laat het vlug weer worden zoals het was, plas plas
uwe groenen thee pakken wij niet mee, bwee bwee

Verpleegster: *(heeft het tafereel gadegeslagen en is nu genaderd tot de twee)*
Zeg eens, Sjarel en Pelagie, wat ...

Pelagie en Sjarel: *(schrikken, komen recht en zetten het op een lopen)* Weeh,
den duivel van de witte producten is daar, whee... *(Af)*

Verpleegster: Maar enfin, wat gebeurt er toch allemaal?

Germaine: *(komt op en pikt in)* Er gebeurt hier vanalles, de kanarietiet van Cyriel is opgeteuzeld door de toes van Leonie en madame Stiers heeft ...

Verpleegster: Germaine, stop, alsublieft stop! Wat vertelt gij nu allemaal? Cyriel zijne kanariepiet? Die heeft toch helemaal gene piet!

Germaine: Maar dat is wel waar, ik heb hem met mijn eigen ogen gezien. Hij heeft dat tietje gekregen van madame Stiers en ...

Verpleegster: Ik geloof er niks van en hoe komt het dat ik dat niet weet?

Germaine: Omdat ... daar zie... vraag het hem zelf.

Cyriel: *(komt op met een klein leeg vogelkooitje; hij huilt)* Whei Whei ...
Mijn fluitje is dood, mijn fluitje is dood.

Verpleegster: Maar Cyriel toch, wat is er aan de hand. Gij had toch geen pietje, allez ik bedoel, gij had toch geen kanariepietje ...

Cyriel: Jawel, ik heb het gisteren gekregen...

Verpleegster: Gisteren en van wie dan?

Cyriel: Van de pastoor, hij kwam hier op bezoek en hij had een pietje voor mij bij. Ik moest dat opleiden tot postduif... voor als de oorlog uitbreekt.

Germaine: Geloof je het nu? De pastoor heeft hem dat tietje gegeven en het mocht van madame Stiers, ze heeft er zelfs nog persoonlijk mee gesteeld.

Cyriel: En vanmorgen ben ik met Fluitje naar Leonie gegaan en ik wou mijn pietje wat met haar poes laten spelen en toen heeft zij hem doodgebeten! (*huilt luid*)

Verpleegster: (*legt troostend haar arm rond zijn schouders*) Kom maar Cyriel, zo erg is dat nu toch niet... dat kanariepietje was toch geen echt vogeltje eh, ge weet toch dat huisdieren verboden zijn...

Cyriel: (*trekt zich los*) Gij zijt een slecht mens, gij wilt niet dat de mensen hier gelukkig zijn, laat mij gerust! (*naar Af*)

Verpleegster: Maar enfin Cyriel...Cyriel...

Germaine: Hebt ge het nu gehoord? Wij vinden dat gij een slecht mens zijt, gij takt alles van ons af.

Verpleegster: Maar dat is niet waar Germaine, ik wil jullie juist helpen! De directrice, madame Spiers die gunt jullie niets, die wil alles van jullie afpakken.

Germaine: Madame Stiers is zo (*duim omhoog*) en gij zijt zo (*duim omlaag*). En nu ga ik verder doen, ik heb geen tijd meer te vertrutsen door met u te staan lullen over flauwekul. Salut! (*naar Af*)

Verpleegster: Germaine, Germaine, wacht eens efkes. Wat moet gij verder doen en waarom ben ik zo (*duim omlaag*)?

Germaine: (*in deuropening*) Ik ga verder werken aan de soldatenmutskes... Madame Stiers heeft me gevraagd om twintig van die mutskes te crocheteren en voor haar doe ik alles ...

Verpleegster: Soldatenmutskes? Wat zijn dat? Heeft Fernand niet genoeg aan zijn eigen soldatenmuts?

Germaine: Als ge dat niet kent en gij zijt verpleegster? ... Soldatenmutskes dat zijn katoot anglaises ... lullentotskes! (*Af*)

Verpleegster: Wat voor onzin is dat toch allemaal? Wat is hier toch aan de hand?
ik ...

(*Directrice passeert aan de andere kant van de scène, doet alsof ze de verpleegster niet ziet*)

Verpleegster: (*merkt directrice op*) Hallo, hallo (*knipt met de vingers*) euh madame ...

Directrice: (*quasi verbaasd, rondkijkend*) Haha, is het tegen mij? Ge weet toch hoe ik heet eh en zijt ge al vergeten hoe ik wil aangesproken worden?

Verpleegster: *(loopt naar de directrice, spreekt vlak bij haar gezicht)* Ik weet maar al te best hoe gij heet en hoe ge aangesproken wilt worden, wil ik nu efkes niet weten. Wat ik wel weet, is dat ge nu eens goed naar mij moet luisteren. Ge moet geen hogere verpleegsterstudies gedaan hebben om te merken dat er hier iets niet klopt en ik wil nu weten wat er hier aan de hand is?

Directrice: *(duwt verpleegster achteruit, spreekt op zeer hautaine toon)* Nu moet gij eens heel goed naar mij luisteren, prutverpleegsterke. Gij zijt verleden vrijdag in verlengd weekend gegaan eh, of beter gezegd: mogen gaan dankzij mijn goede wil. Wel, tijdens uw afwezigheid ben ik zo eens nagegaan wat gij de voorbije vier weken allemaal hebt uitgespookt en ...ik ben tot de conclusie gekomen dat, hoe zal ik het zeggen, gij de bewoners van deze home hebt opgezet tegen mij en stelselmatig geprobeerd hebt om mijn gezag te ondermijnen. Ik heb daarom gisteren alle bewoners samengeroepen en hen de waarheid verteld.

Verpleegster: *(kwaad)* Chique madame zijt gij, als ik er niet ben de bewoners wat leugens gaan vertellen. Ik zal ik u eens iets vertellen: dankzij mij heerst er hier geen Gestapo regime. De bewoners

Directrice: De bewoners durven en kunnen nu eindelijk zichzelf zijn en dat komt enkel en alleen door mij! Het...

Verpleegster: Hoe durft ge zo iets zeggen? De bewoners hebben schrik van u en van uw reglementen...

Directrice: Correctie juffrouw, correctie. De bewoners hebben schrik van u en van u alleen! Daarmee is de discussie gesloten maar denk maar niet dat ge er zomaar vanaf komt. Gezien uw beroepsfouten en uw gebrek aan loyaliteit met mijn beheer denk ik nog na over een gepaste straf. Ik zal u hiervan ten gepasten tijde op de hoogte brengen.

Vandaag wil ik niet dat ge nog contact hebt met de bewoners. Ge kunt in de kelder lokaal zes gaan opruimen. Er liggen daar nog stapels waardeloze papieren; ge versnipperd die allemaal met de papierversnipperaar ...als ge daarmee klaar zijt, wil ik u zien... ik zal dan uw gepaste straf uitspreken (Af)

Verpleegster: *(zakt op een stoel)* Gepaste straf, gepaste straf... Elke dag op uwe smoel moeten kijken is al een meer dan een straf ... *(realiseert zich dan ten volle wat de directrice gezegd heeft)* Maar dat kan niet eh, ...ik mag vandaag geen contact hebben met de bewoners, sterker nog... ze verplicht mij om lokaal zes in de kelder uit te mesten, het ligt daar vol beschimmelde en verdufte paperassen.*(staat recht)* Maar ik denk er niet aan, ik wil weten wat er hier aan de hand is.

Celeste: *(komt op met glazen bol)* Na deze oorlog zal den home er veel sexyer en helemaal anders uitzien, ik zie het in mijn glazen bokaal *(loopt verder terug naar Af)*

Verpleegster: *(roept haar achterna)* Celeste, Celeste wat betekent dat? ...

Georgette: *(komt op met een aantal pakjes)* Knap toch van madame Stiers dat ze erin geslaagd is om Bpost en PostNL te laten fusioneren en dat ze mij een job heeft bezorgd aan het front!

Verpleegster: Georgette, wat vertelt gij nu allemaal? Bpost en PostNL... het front ??? ...

Georgette: Luister juffrouw, als ge klachten hebt kunt ge online een klachtenformulier invullen en ... ah nu zie ik het ... sorry maar ik mag met u niet meer praten, véél te gevaarlijk! A la guère come a la guère eh. Ik heb nog een hele boel pakjes te leveren aan de militaire troepsoldaten. En ge weet het eh, klachten uitsluitend via onze website *(Af)*

Verpleegster: Lap, die heeft ook al ne fameuze slag van de molen, dat is hier meer een zottenkot dan een home... Hoe kan dat nu?

Hippoliet: *(komt al neuriënd op, hij merkt de verpleegster)* Dag mijn lieve schoonheid. Waar was jij? Ik heb je de voorbije dagen gemist.

Verpleegster: *(terzijde)* Dat ontbrak er nog aan... hij moet niet opnieuw beginnen eh want dat kan hij drie kniestoten krijgen! *(tot Hippoliet)* Dag Hippoliet, alles in orde?

Hippoliet: *(komt tot vlakbij verpleegster, gaat in zijn zak en haalt er iets uit, niet te zien wat)* Ginetteke, wilde gij mijn 'neuke' *(spreekt het uit als: wilde gij mij neuken)* want....

Verpleegster: *(heel kwaad)* Verdomme Hippoliet, gij geile oude bok! Neen, ik denk er nog niet aan... Wat durfde gij nu vragen?!

Hippoliet: *(niet begrijpend)* Maar enfin Ginetteke... Ik wil gewoon vragen of dat ge alstublieft mijn *(toont vlinderdasje)* neuke eens zou willen dichtknopen want...

Verpleegster: *(opgelucht, lacht)* Onnozel manneke, zeg dat dan meteen! Ik had begrepen dat ge mij vroeg om met u te ... euh ... enfin, ge weet wel!

Hippoliet: *(snel)* Nee, nee, dat zou ik nooit durven; ik weet nog goed hoe ge mij getrakteerd hebt toen ik simpelweg een kusje vroeg.

Verpleegster: Sorry Hippoliet, sorry voor het misverstand. Kom hier dat ik uw vlinderdasje vastknoop. (*maakt Hippoliet zin 'neuke' vast*) Voilà,

Hippoliet: (*geeft verpleegster vlug een kusje op haar kaak en brengt vlug zijn handen voor zij kruis*) Merci schoonheid!

Verpleegster: Het is graag gedaan Hippoliet; (*merkt dat Hippoliet zijn kruis beschermt*) en ge moet geen schrik hebben! Ik zal u geen blauwtje laten lopen!

Hippoliet: Allez merci (*nadenkend en hoopvol*) wilt dat dan zeggen dat ik ...

Verpleegster: (*haastig*) Neen, neen, ... Denk maar niet ... (*nadenkend, tegen zichzelf*) Tiens, dat is de eerste en de enige die hier blijkbaar normaal doet...< (*tegen Hippoliet*) Zeg Hippoliet, is er u vandaag nog niets opgevallen aan de andere bewoners?

Hippoliet: Ik heb vandaag nog niemand gezien. Waarom?

Verpleegster: Omdat iedereen hier precies ne slag van de molen heeft gekregen, het lijkt hier wel een zothuis. En de directrice die beschuldigt mij er zelfs van dat ik de bewoners tegen haar opzet en dat iedereen hier schrik heeft van mij.

Hippoliet: Tja, van uw knieën heb ik inderdaad schrik maar voor de rest... Zeg, wacht eens... eergisteren ... neen gisteren heeft madame Spiers ons allemaal bijeengeroepen in de recreatiezaal. Ze had een belangrijke mededeling te doen.

Verpleegster: Ja, en? ... wat heeft ze verteld?

Hippoliet: Dat ik het begot niet weet, ik ben in 't slaap gevallen (*lacht*) Dat is elke keer hetzelfde, als die begint te preken verhuis ik naar dromenland.

Verpleegster: Met u kan ik ook niet veel aanvangen eh maar bon, ik kom het wel op een of ander manier te weten. Ik zal eerst die kelder maar eens gaan opruimen. (*wil naar Af*)

Hippoliet: Zeg maar wacht eens effe... Na dat sermoen van Piers heb ik gisteravond wel gemerkt dat er een paar wreed raar deden... Georgette die begon met pakskes rond te sleuren, Celeste wou porno kijken in een glazen bol en de pastoor kwam een kanariepietje brengen en vraag me niet waarom die paster hier ineens verscheen maar ...

Verpleegster: Ik wist het, ik heb het direct gevoeld, hier is iets raar aan de hand.

Hippoliet: Ja, nu ik er eens dieper over nadenk... het is allemaal een beetje raar. Fernand die hier in battle dress met korte broek rondloopt en ...

Verpleegster: Inderdaad. Zeg Hippoliet, zou jij voor mij eens iets willen doen?

Hippoliet: Schoonheid, voor u doe ik alles!

Verpleegster: Luister, ik ga nu die kelder uitmesten, wil jij intussen eens met de bewoners praten zonder dat de directrice het in 't snuitje heeft en proberen te achterhalen of ze zelf wel weten hoe raar ze doen?

Hippoliet: Dat lijkt me niet zo simpel eh... dat is eigenlijk aan een zot vragen waarom dat hij zot is!

Verpleegster: Komaan Hippoliet, gij kunt dat. Begin bij de vrouwen, gij met uw natuurlijke charmes, gij komt dat zeker te weten. Ik reken op u (Af)

Hippoliet: Daar hebt ge haar weer met 'uw natuurlijke charmes' maar als ik ze op haar wil uitproberen krijg ik haar knie in mijn kroonjuwelen. De wereld is toch onrechtvaardig eh.

Ferdinand: *(komt opgelopen in zijn 'uitrusting': bottienen, korte broek, camouflagevest, helm op het hoofd; een aftrekker als wapen, hij roept)* Ten aanval, ten aanval! Waar is dat wit gevaar?

Hippoliet: Ohla, Fernand, kalmpkes aan eh. Wat is dat allemaal met het wit gevaar?

Fernand: Generaal Spiers heeft gesproken: het witte gevaar moet onschadelijk gemaakt worden.

Hippoliet: Sorry maat, maar ik snap er niks van. Wie is ...

Fernand: *(met zijn 'wapen' tegen de borst van Hippoliet)* Als gij niks weet, zijt gij een vijand en zijt gij gevaarlijk. Ik moet u krijgsgevangen nemen, vooruit!

Hippoliet: *(speelt het spelletje mee)* Kapitein, of neen ... ik zie dat gij kolonel zijt, ge maakt een vergissing eh. Ge zoekt het witte gevaar eh? Wel, ik weet waar dat gevaar zit.

Fernand: Dan zijt gij verplicht mij die schuilplaats onmiddellijk mee te delen...

Georgette: *(komt op met stapel pakjes)* Aandacht, aandacht, frontsoldaten aandacht: vandaag geen brieven. Bpost staakt. Alleen maar pakjes van PostNl.

Leonie: *(komt op met haar rollator)* Broem broem... fff...fwww... verdemme ik zit zonder naft *(tegen Georgette)* zeg facteur kunde gij

Georgette: Opgepast eh madame! Ik ben gene facteur... ik ben postbode en van naftpompen ken ik niks. (Af)

Celeste: *(komt op met haar glazen bol)* De oorlogsapocalyps is nabij... ik zie het! Allemaal blote venten... *(terug Af)*

Fernand: *(naar Leonie)* Ik moet uw voertuig in beslag nemen, het is oorlog!

Leonie: Joepie, ik krijg hagelslag!

Fernand: Niet onnozel doen eh madame, komaan uw voertuig *(neemt rollator af)*

Hippoliet: Dat is toch niet te geloven eh, ge zou zeggen dat de oorlog is uitgebroken, dat is hier erger dan in 't zothuis.

Fernand: Goed dat ik eerst wat manoeuvres heb mogen doen ...nu is het voor echt... oorlog voor echt! *(naar Af)*

Hippoliet: Fernand, vertel me nu eens wat er eigenlijk feitelijk aan de hand is, wat is dat allemaal met die oorlog?

Fernand: Soldaat, gij hebt weer zitten slapen eh op de tactische bespreking, ik zal u op het rapport moeten zetten *(haalt notaboekje tevoorschijn)* Naam en boekstamnummer ... euh ... ik bedoel: stamboeknummer!

Hippoliet: *(speelt mee, verzint wat)* Soldaat euh ...soldaat Uitgeblust, stamboeknummer ...euh ...onze mille ons trees zero zero sept. Tot uw orders kolonel! *(salueert)*

Fernand: *(stopt boekje weer weg)* U hoort hier nog van nul nul zeven! *(Salueert, met rollator Af)*

Leonie: Hoe moet ik nu naar huis? Ik moet dringend naar huis want mijn poes zit alleen...

Hippoliet: Leonie, ik vrees dat ge de voettram zult moeten nemen...

Leonie: Waar stopt die?

Hippoliet: Hier achter de hoek en haast u maar want hij is op komst!

Leonie: Merci meneer. *(vlug Af)*

Hippoliet: Het wordt hier hoe langer hoe gekker... hier heerst precies echt een oorlog...Ik zou

Cyriel: *(komt oplopen met een borstelsteel waaraan een grote witte onderbroek is vastgemaakt, als overgave-vlag)* Niet schieten, niet schieten, ik geef mij over...niet schieten! *(hij loopt aan de andere kant terug Af)*

Sjarel en Pelagie: *(komen op met een jerrycan, druk pratend met mekaar).*

Sjarel: Ja Pelagieke, dat is nu eenmaal den oorlog eh. Onze maat moet alle liquide middelen afstaan.

Pelagie: Hij plaste toch nog maar alleen van dat groen spul eh en ...

Sjarel: Nu dat ge het zegt, die vent heeft blijkbaar geweten wat er op komt was, dat groen dat was geen thee maar ...super bezine. Komaan, we vullen de jerrycan helemaal *(naar kruisbeeld en beginnen fles van achter het kruisbeeld over te gieten in de jerrycan)*

Germaine: *(komt op met twee priemen waaraan een soort gebreide condoms hangen. Ze roept)* Opgetast, opgetast, wie het mutske tast, trekke het aan. Al wie in deze gevaarlijke tijden graag een seksstelletje steelt, trekke het beste totske aan. Het beschermt u tegen alle ...

Pelagie: *(naar Germaine)* Kom, geef er mij maar twee.

Germaine: Een taar lulletotskes? Oke, *(geeft er twee)* Niet vergeten ot te zetten eh, ge zijt dan termanent beschermd *(verder naar Af)*

Pelagie: *(naar Sjarel)* Voilà ik heb voor bescherming gezorgd!

Celeste: *(op met haar glazen bol)* Seks, seks en nog eens seks dat heeft de wereld nodig, ik zie het in mijnen bol. *(terug Af)*

Hippoliet: *(heeft alles gadegeslagen, gaat naar Sjarel en Pelagie)* Zeg Sjarel, zeg Pelagie wat is er hier eigenlijk allemaal gaande? Wat voor spelletje spelen jullie eigenlijk?

Sjarel: Ik ken u niet meneer en gezien het grote gevaar weiger ik met u te spreken.

Pelagie: Kom sjoe, hier kunnen we geen spellekes spelen, veel te gevaarlijk8 We gaan naar mijn kamer, laat die meneer maar staan. God weet wat hij van plan is. *(ze trekt Sjarel mee die nog snel de jerrycan meepakt, samen Af)*

Hippoliet: *(wandelt naar midden toneel)* Zot... ze zijn allemaal stiepel zot en het ergste is, ze weten het blijkbaar niet en ze vinden het nog plezant ook om zot te zijn.

Directrice: *(is opgekomen en heeft de laatste woorden van Hippoliet gehoord)* Ja, Hippoliet dat is een plezant spelleke eh,

Hippoliet: *(terzijde tegen zichzelf)* Nondedjol, ik moet opletten dat ze niet ziet dat er aan mij niks mankeert. *(recht op directrice af, begint 'We'll meet again' te zingen):*

We'll meet again
Don't know where
Don't know when
But ik know

(Hij is nu bij de directrice, neemt haar in zijn armen, kust haar hartstochtelijk)
Mijn allerliefste bruid, ik moet nu gaan, ik moet naar het front maar weet... We'll meet again *(begint opnieuw te zingen en gaat richting Af maar gaat niet echt af, hij blijft ongemerkt staan luisteren)*

Directrice: *(fatsoeneert haar kapsel en haar kleren)* Ja jongens, die heeft duidelijk meer dan één stukske cake gegeten en aan die kus te voelen ook meer dan één bekertje gedronken. Enfin, des te beter, benieuwd om de kop van juffrouw Dehaen straks te zien. Ze weet niet wat haar te wachten staat! *(andere kant Af)*

Hippoliet: Kust nu mijn oor, wat bedoelt dat mens nu met een stukske cake gegeten en een bekertje gedronken... *(denkt na)*... Wacht eens efkes... toen dat de directrice haar belangrijke mededeling moest doen... ja, eergisteren, neen... gisteren was dat... ja, toen hebben we allemaal een groot stuk cake gekregen en een drankske in een bekertje... Maar ik heb helemaal niet van die cake gegeten en ook niet van dat bekertje gedronken... *(nadenkend)* Blijkbaar weet zij dat niet eh, ah neen want anders zou ze zo niet spreken ... ik vraag me af wat die ...

Armand: *(komt op hij zingt op de wijs van 'Vogeltje gij zijt gevangen')*
Verpleegsterke, gij zijt gevangen, aan een koordeke zult gij hangen, gij gaat weg, gij gaat weg ... *(ziet Hippoliet)* Dag soldaat, ik had u niet gezien.

Hippoliet: Dag majoor Armand, ik ...

Armand: Maar enfin soldaat, ziet gij dan niet dat ik geen majoor ben.

Hippoliet: Ik ben blij dat ge het zelf zegt Armand, gij zijt dus nog niet helemaal zot ...

Armand: Gij moet de graden van het leger leren kennen, soldaat. Ik ben géén majoor maar ... sergeant eerste klas.

Hippoliet: Neemt u me niet kwalijk sergeant Armand eerste klas maar wat is hier eigenlijk aan de hand?

Armand: Gij hebt weer liggen slapen eh bij de uiteenzetting van generaal Spiers... Ik zal dat moeten rapporteren.

Hippoliet: Maar neen sergeant eerste klas ... ge moet weten dat ik last heb van geheugenverlies... er is een handgranaat vlakbij mij ontploft en ...

Armand: Oei oei, dan moet gij onmiddellijk naar het veldhospitaal

Hippoliet: Ja, naar het hospitaal en naar die verpleegster die...

Armand: Soldaat, die verpleegster is onze grote vijand! We moeten haar elimineren of beter nog: liquideren!

Hippoliet: Ja, dat is waar. Nu herinner ik het mij weer; ik ga die verpleegster onmiddellijk zoeken (*naar Af*) Tot later sergeant eerste klas! (*verder naar Af maar niet helemaal Af*)

Armand: Ik ben benieuwd hoe lang het nog gaat duren vooraleer we het witte gevaar kunnen lokaliseren en uitschakelen (*Af*)

Hippoliet: (*komt terug*) Wat is me dat allemaal! Iedereen is hier blijkbaar in staat van oorlog en de ene is al zotter dan de andere. Feit is dat ze blijkbaar allemaal op zoek zijn naar Ginette... en waarom toch willen ze haar elimineren of zelfs liquideren? Dat meisje heeft toch niemand kwaad gedaan (*denkt na*) Tja, madame de directrice is met haar niet zo opgezet maar dat is toch nog geen reden om van haar af te willen!

Verpleegster: (*komt haastig op gelopen met een grote tas*) Ha, Hippoliet, goed dat ik u hier nog tref. Ik heb...

Hippoliet: (*opgewonden*) Ginette, goed dat ik u hier tref. Ge moet onmiddellijk verdwijnen, ze willen u gevangennemen, Het leger is naar u op zoek en ...

Verpleegster: Hippoliet, rustig, rustig maar. Welk leger ... en hoe gevangennemen?

Hippoliet: Alle bewoners lopen erbij als soldaten en ze spreken over u als over een vijand. Ik denk...

Verpleegster: En ik denk dat ik een en ander begin te snappen. Kijk eens hier wat ik in de kelder gevonden heb... (*opent tas en toont*) ... kent gij dat? Dat is wiet en (*toont een bokaal*) dat hier is vloeibare XTC...

Hippoliet: Ik ken dat niet, sorry!

Verpleegster: Dat is niet erg Hippoliet maar ik kan u verzekeren dat madame Spiers met deze verdovende middelen aan het werk is. Het zou me niet verwonderen dat zij een spacecake gebakken heeft en ...

Hippoliet: Ola, wacht eens efkes... wat zegt gij daar van een cake? Daarstraks, toen ik haar kuste...

Verpleegster: Wablief? Wat zegt gij ... toen gij haar kuste? Maar enfin Hippoliet...

Hippoliet: Ginette, het is niet wat jij denkt eh. Ik moest wel doen alsof ik ook zot ben en toen zei ze iets van meer dan één stukske cake ...en meer dan één bekertje...

Verpleegster: Natuurlijk, dat is het! Zij heeft spacecake gemaakt en iedereen XTC laten drinken... maar hoe komt het dan dat jij niet hallucineert Hippoliet?

Hippoliet: Halluci wat? Sorry, Ginette maar...

Verpleegster: Ik bedoel hoe komt het dan dat jij nog normaal doet? Hebt jij cake gegeten of iets speciaals gedronken?

Hippoliet: Wacht eens efkes. Gisteren op die algemene vergadering ben ik toch in slaap gevallen en ... ja, dat moet het zijn... toen stonden er op tafel allemaal bordjes en bekertjes en ...

Verpleegster: Ja en ...?

Hippoliet: Alles was leeg, ik dacht nog... schoon vrienden heb ik, niets over gelaten voor mij ...

Verpleegster: Ge moogt blij zijn Hippoliet want die cake, die spacecake, en de inhoud van dat bekertje hebben ervoor gezorgd dat iedereen hier zo stoned als een garnaal rondloopt.

Hippoliet: En nu, wat moet er nu gebeuren? Dat loopt verkeerd af, ik voel het aan mijn blaas!

Verpleegster: Ik heb een idee Hippoliet! Luister, roep iedereen bijeen maar zorg ervoor dat madame Spiers niets in de mot krijgt.

Hippoliet: Gij zijt goed jij, hoe moet ik iedereen hier bijen krijgen, ze zijn allemaal helemaal kirrewiet!

Verpleegster: Ze denken allemaal dat ze strijders zijn van generaal Spiers... dus ge zegt hen dat generaal Spiers een belangrijke mededeling te doen heeft...

Hippoliet: Ja maar, ge zegt zelf dat Spiers nergens mag van weten ...

Verpleegster: Juist ja, ze mag hiervan niks weten. Komaan Hippoliet: actie!

Hippoliet: Ja, als jij het zegt ... ik snap er de ballen van maar ...

Verpleegster: *(neemt Hippoliet in haar armen en kust hem)* Hier zie, dat is voor uw heldendaad....

Hippoliet: Haha, als het zo zit... ik ben al weg ... *(haastig Af)*

Verpleegster: Tijd voor aktie Dehaen, tijd om die Spiersmadame een toontje lager te laten zingen. *(naar Af)* ...Ik zal haar een koekje van eigen deeg geven, dat ze daar maar zeker van is. En nu maken dat ik hier weg ben vooraleer, laat me niet lachen, ... het leger verschijnt *(Af)*

Als de verpleegster Af is, verschijnen de bewoners één voor één of in kleine groepjes, pratend met mekaar. Als iedereen verzameld is, komt Hippoliet ook op.

Hippoliet: Beste strijdmakkers, op vraag van onze grote leider heb ik jullie hier bijeengeroepen. Wij...

Fernand: Wij staan hier onze tijd te verdoen, de vijand heeft nu alle tijd om te ontkomen en ... *(geroezemoes en gemompel bij de anderen)* ...

Georgette: Ik moet de post nog bedelen!

Germaine: Nog iemand een lulletotske?

Celeste: *(staart in de glazen bol)* Ik zie... ik zie...

Op dat moment komt de verpleegster op. Zij heeft zich onherkenbaar vermomd: met een snor en is gekleed als admiraal. Ze heeft een blikken doos bij zich.

Verpleegster: *(roept)* Soldaten, soldaten... aandacht, aandacht!

Ik ben admiraal Ospic en ik ben, op vraag van generaal Spiers naar hier gekomen om jullie te helpen in de strijd tegen het witte gevaar. *(verschillende reacties bij iedereen)* Ik heb voor jullie iets meegebracht waardoor jullie onkwetsbaar worden in de strijd. Het zijn héél speciale koekjes die jullie ten allen tijde zullen beschermen. Ik geef ze jullie graag.

(doet teken aan Hippoliet) Soldaat wilt gij deze wonderbaarlijke koekjes even uitdelen aan je strijdmakkers?

Hippoliet: *(komt bij de verpleegster, fluistert)* Ginette, wat heeft dit te betekenen? Waarom moet ik koekjes uitdelen ? en ...

Verpleegster: *(fluistert)* Doe nu maar wat ik zeg Hippoliet maar zorg ervoor dat ge zelf geen koekje eet. *(luid)* Iedereen eet een koekje en dat is een bevel! *(Hippoliet gaat rond en iedereen neemt een koekje en eet het op)*

Fernand: *(komt tot bij de verpleegster(admiraal) en salueert)* Met uw permissie, admiraal; ik zou willen weten wat uw plannen zijn.

Verpleegster: Wel euh, om te beginnen...

Op dat moment verschijnt de directrice; zij blijft eerst verbaasd even staan kijken en stapt dan op de verpleegster af.

Directrice: *(met hoofd vlakbij het gezicht van de verpleegster)* Wat heeft dit te betekenen en wie bent u?

Verpleegster: *(met vervormde stem)* Neemt u me niet kwalijk. Ik ben admiraal Ospic en ik kom u helpen om de vijand te verslaan.

Directrice: Ik ken u niet en ik zou niet weten ... *(terzijde)* Ik zou niet weten wie dat dat is... effe kijken... *(loopt de rij af)* ... neen, Fernand is het niet, Sjarel ook niet, Cyriel die staat daar en Armand daar... Hippoliet, Neen... en *(telt)* ...één, twee, drie, vier, vijf vrouwen ...ja, ik heb ze nog alle vijf. Maar wie is dan ...

(denkt even na) Miljaar, het is niet waar eh... *(loopt naar verpleegster toe en trekt aan de snor, ze sist nijdig:)* Ah ge denkt slim te zijn eh, maar het is afgelopen met u, juffrouw deHaen. *(Op dat ogenblik lopen Pelagie en Celeste met hun handen aan hun buik snel naar Af)*

Directrice: *(vlakbij gezicht van de verpleegster)* Ik heb u wel herkend hoor, het is gedaan met u. ... *(wenkt)* Fernand...neem haar gevangen en ... *(Fernand komt naar haar toe maar draait zich plots om en spurt met de handen aan zijn buik naar Af)*

Directrice: *(verwonderd)* Wat heeft dat nu weer te betekenen? *(wenkt)* Komaan, Armand, Cyriel, neem haar gevangen.*(Armand en Cyriel tasten plots aan hun buik en lopen snel naar Af)*

Verpleegster: Raar eh, madame Spiers dat iedereen gaat lopen... Wilt ge misschien een koekje? *(Georgette en Germaine lopen haastig Af met de handen voor de buik)* Het zijn lekkere koekjes hoor, ik zou bijna durven zeggen, koekjes van eigen deeg...*(Sjarel loopt met de handen aan de buik naar Af)*

Directrice: *(roept)* Hippoliet, Hippoliet, gij moet mij helpen!

Hippoliet: Ik kan en wil u niet helpen madame, ik heb niet van uw cake gegeten en ook niet van uw bekertje gedronken...ik ben nog altijd heel normaal in mijn bovenkamer!

Directrice: *(woest)* Dat zal u duur te staan komen en ... ik ben nog niet vergeten dat ge mij daarstraks hebt aangerand eh. Ik denk eraan om klacht in te dienen en..

Verpleegster: Madame Spiers, ik zou maar een toontje lager zingen als ik u was want als er hier klacht moet ingediend worden zal dat door mij gebeuren. Ik weet wat u gedaan heeft met de bewoners; ge hebt ze tijdens mijn afwezigheid doodgewoon gedrogeerd met wiet en XTC en hen in hun waangedachten doen

gelooven dat ik een groot gevaar ben.

Wat ge met mij van plan waart, weet ik niet en hoef ik ook niet te weten maar ik weet wel wat ik ga doen.

Directrice: *(in paniek)* Alstublieft Ginette, geen politie... neen, mij niet gaan aangeven

Verpleegster: Ik zal u niet aangeven madame Spiers. Neen, om te beginnen kunt ge de weggelopen bewoners gaan helpen...

Directrice: Ik weet niet wat ge bedoelt.

Verpleegster: Ik heb ze allemaal een koekje gegeven waarin een hoge dosis microlax verwerkt was. Ik denk dat ge uw werk zult hebben *(wijst naar Leonie die hulpeloos bij haar rollator staat)* begin maar al met Leonie te verversen!

Directrice: *(binnensmonds mompelend richting Leonie)* Dat zet ik u betaald ...*(met toegeknepen neus met Leonie AF)*

Hippoliet: Ja watter, dat is durven Ginette. Toch vrees ik dat ze het hierbij niet zal laten want ...

Verpleegster: Daar heb ik helemaal geen schrik voor Hippoliet. Ik heb beneden in de kelder nog heel wat verdachte spullen gevonden en ik heb genoeg foto's om madame de directrice te laten zwijgen. Neen, wees maar gerust vanaf nu géén onrust meer in Home Uitgeblust. Zeg, kom eens hier! Hippoliet loopt naar de verpleegster; als hij vlakbij haar is, grijpt ze hem vast en kust hem hartstochtelijk.

Verpleegster: Ze kunnen allemaal de pot op!

Hippoliet: Neen, ze zitten allemaal op de pot en ...*(kijkt tussen zijn benen)* mijn kroonjuwelen zijn nog heel! Allelujah!!!

DOEK